

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ
ΕΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Αρχείο

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Ενημερωτικό Δελτίο

για τις

ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Κωδικός: 6029

Τεύχος 70, Μάρτιος - Απρίλιος 2011

Αννα Βαλλιανάτου, «Η κρίση στη Λιβύη και η κοινή εξωτερική πολιτική»	1
Επισκόπηση	2
Φάκελος: Η κρίση στη Λιβύη και η Ε.Ε.	8
Τύπος	21
- Ελληνικός	
- Ξένος	
Τεκμηρίωση	23
Εκδηλώσεις	29

**ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ (ΕΕΕΠ)
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ**
Αιόλου 42-44, 105 60 Αθήνα.

Το Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής (ΕΕΕΠ) ιδρύθηκε το Νοέμβριο του 2002 βάσει του Προεδρικού Διατάγματος 278/2002 στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης της Σχολής Νομικών, Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Πρόκειται για έναν ανεξάρτητο, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ερευνητικό και εκπαιδευτικό φορέα που λειτουργεί εντός Πανεπιστημίου διατηρώντας ωστόσο ευρεία διοικητική και οικονομική αυτονομία.

Το Εργαστήριο στοχεύει τόσο στην εξειδικευμένη μελέτη και διακλαδική προσέγγιση του φαινομένου της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης όσο και στην προώθηση του διαλόγου σε επιστημονική βάση. Έχει ως αποστολή τη συστηματική παρακολούθηση, ανάλυση, ερμηνεία και αξιολόγηση των εξελίξεων στον Ευρωπαϊκό χώρο, τη συνεργασία και ανταλλαγή επιστημονικών γνώσεων με άλλα ακαδημαϊκά ή ερευνητικά ιδρύματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, τη συμμετοχή σε εθνικά, κοινωνικά ή διεθνή προγράμματα εκπαίδευσης, κατάρτισης και επιμόρφωσης προσωπικού, την ανάπτυξη προγραμμάτων διδασκαλίας και τη διεξαγωγή βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας, την οργάνωση σεμιναρίων, συμποσίων, συνεδρίων, διαλέξεων, καθώς και την πραγματοποίηση δημοσιεύσεων και εκδόσεων.

Διευθυντής Εργαστηρίου: Καθηγητής Π.Κ. Ιωακειμίδης

Υπεύθυνη Ερευνητικής και Διαχειριστικής Στήριξης Εργαστηρίου: Κλεοπάτρα Ματσουκά
Επιστημονικό Συμβούλιο: Π. Κ. Ιωακειμίδης, Π. Καζάκος, Ν. Μαραβέγιας, Μ. Τσινιζέλης,
Κ. Υφαντής, Ι. Υφαντόπουλος, Π. Βαρβαρούσης, Σ. Βέρνυ, Ε. Δούση, Ν. Κουτσιαράς.

Με το Εργαστήριο συνεργάζονται επίσης μέλη ΔΕΠ άλλων Πανεπιστημίων

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (ΕΚΕΜ)
Ξενοφάντος 4, 105 57 Αθήνα

Το Ελληνικό Κέντρο Ευρωπαϊκών Μελετών (ΕΚΕΜ) ιδρύθηκε το 1988. Είναι Κρατικό Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου και εποπτεύεται από το Υπουργείο Εξωτερικών.

Κύρια αποστολή του ΕΚΕΜ είναι η προαγωγή της μελέτης των ευρωπαϊκών θεμάτων. Το Κέντρο αποτελεί συμβουλευτικό βραχίονα του Υπουργείου Εξωτερικών καθώς και φορέα παραγωγής καινοτόμων ιδεών και ρεαλιστικών προτάσεων στην προσπάθεια διαμόρφωσης και εφαρμογής μιας ολοκληρωμένης και συνεκτικής ευρωπαϊκής πολιτικής στη χώρα μας.

Το ΕΚΕΜ είναι, επίσης, επιφορτισμένο με την ενημέρωση των Ελλήνων πολιτών σχετικά με τη λειτουργία και τις δράσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ταυτόχρονα, αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην ανάπτυξη του ανθρώπινου κεφαλαίου, αναλαμβάνοντας σειρά πρωτοβουλιών μετεκπαίδευσης και δια βίου μάθησης, πάντοτε σε ζητήματα ευρωπαϊκών πρακτικών και διακυβέρνησης.

Το Κέντρο διοικείται από επταμελές Διοικητικό Συμβούλιο και το ερευνητικό έργο του εποπτεύεται από δεκαμελές Επιστημονικό Συμβούλιο.

Μηνιαία Έκδοση

Ιδιοκτήτης : Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής, Αιόλου 42-44, 105 60 Αθήνα
Εκδότης (& Επιστημονικός Υπεύθυνος Δελτίου) : Π. Κ. Ιωακειμίδης, Διευθυντής Εργαστηρίου Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής, Αιόλου 42-44, 105 60 Αθήνα.

Η έκδοση γίνεται σε συνεργασία με το Ελληνικό Κέντρο Ευρωπαϊκών Μελετών (ΕΚΕΜ) και με τη στήριξη της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα στο πλαίσιο υλοποίησης του Προγράμματος European Management Partnership.

Συντακτική ομάδα: Δρ. Άννα Βαλλιανάτου (& υπεύθυνη σύνταξης), Κλεοπάτρα Ματσουκά, Δρ. Μαρίνα Πετρέλλη.
Σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν οι Φανή Γιαννακοπούλου, Γιορίνα Μaráτση.
Για τυχόν παρατηρήσεις και σχόλια: 2103689535, newsletter_eeep@pspa.uoa.gr

Άννα Βαλλιανάτου, Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών.

«Η κρίση στη Λιβύη και η κοινή εξωτερική πολιτική»

Δεκαοχτώ μήνες μετά την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας, η άσκηση μιας ηγετικής εξωτερικής πολιτικής από την Ε.Ε. στο πρότυπο της εξωτερικής πολιτικής των μεγάλων δυνάμεων δεν αποτελεί μια ρεαλιστική προσδοκία. Μέχρι τώρα, η δυναμική της προοπτικής ένταξης και το εμπορικό μέγεθος της Ένωσης αποτελούν τα κύρια στοιχεία της εξωτερικής ισχύος της Ε.Ε. Πολλοί υποστηρίζουν ότι οι δύο κύριοι νέοι θεσμοί που δημιουργήθηκαν στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής (ο θεσμός της Ύπατης Εκπροσώπου και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης), θα μπορούσαν να διευρύνουν το πεδίο δράσης της Ε.Ε. καθώς αξιοποιούν και «ενοποιούν» τις δυνάμεις της Ε. Επιτροπής και του Συμβουλίου της Ε.Ε. και δημιουργούν μια ικανή ευρωπαϊκή διπλωματική υπηρεσία.

Αν και στην περίπτωση της Λιβύης οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής είχαν παραχωρήσει στην Ε.Ε. τον πρωταγωνιστικό ρόλο, η στάση της Ύπατης Εκπροσώπου χαρακτηρίστηκε ως ανεπαρκής και ανάξια των υψηλών προσδοκιών που είχε δημιουργήσει η Συνθήκη της Λισαβόνας. Για άλλη μια φορά κυριάρχησαν οι διαφορετικές θέσεις των ευρωπαϊκών χωρών. Από τη μια πλευρά, Γαλλία και Βρετανία επέδειξαν μια ιδιαίτερα ηγετική και ενεργό στάση (ακόμη πιο δυναμική και από τη θέση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής) για τη λήψη «όλων των απαραίτητων μέτρων» για την προστασία του άμαχου πληθυσμού στη Λιβύη. Από την άλλη πλευρά, η Γερμανία ήταν επιφυλακτική και απρόθυμη, η Ιταλία εμφανίστηκε αρχικά επιφυλακτική (λόγω των οικονομικών της συμφερόντων στη Λιβύη αλλά και του φόβου μεγάλης μεταναστευτικής ροής), όπως και η Μάλτα. Και η Πολωνία εμφανίστηκε διστακτική, υποστηρίζοντας ότι τα προβλήματα της Λιβύης αποτελούν εσωτερική υπόθεση.

Η νέα θεσμική δομή της εξωτερικής δράσης της Ε.Ε. θα μπορούσε να φέρει μια νέα δυναμική στην εξωτερική πολιτική της Ένωσης, αν δεν υπήρχαν αντικρουόμενα εθνικά συμφέροντα. Διάφοροι παράγοντες, όμως, όπως είναι οι διαφορετικές οικονομικές σχέσεις και η γεωγραφική θέση κάθε χώρας, συνθέτουν ισχυρά αποκλίνοντα εθνικά συμφέροντα. Η λήψη αποφάσεων στο πλαίσιο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας απαιτεί ομοφωνία και, ως εκ τούτου, η Ύπατη Εκπρόσωπος δεν έχει, ακόμη, πολλά περιθώρια δράσης. Στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής, τα μεγάλα κράτη μέλη ασχολούνται περισσότερο με την ενίσχυση του δικού τους προφίλ και δεν συμβάλουν στη διαμόρφωση μιας κοινής ευρωπαϊκής στάσης¹. Η Catherine Ashton², όπως άλλωστε και οι μεγάλες χώρες της Ε.Ε., προτιμά να περιορίσει τις προσδοκίες για την εξωτερική δράση στην ανάπτυξη μακροπρόθεσμων στρατηγικών για την ενίσχυση της ήπιας δύναμης της Ευρώπης, όπως είναι η δημιουργία μεταβατικών μηχανισμών, στο πλαίσιο ενός περιφερειακού προτύπου. Προς αναζήτηση, λοιπόν, και προς υλοποίηση του κοινού ευρωπαϊκού συμφέροντος, το οποίο δε θα αποκλείει την ύπαρξη διαφορετικών εθνικών συμφερόντων, αρκεί να μην τα αντικρούει.

¹ S. Castle, "Lady in Waiting. So where is the EU's foreign policy chief?", Foreign Policy, www.foreignpolicy.com

² Rangelov I., "A regional approach to justice?", European Policy Centre, Policy Brief, Μάιος 2011, www.epc.eu

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Το ΕΚ στηρίζει την ένταξη Βουλγαρίας και Ρουμανίας στο χώρο Σένγκεν³

Το αίτημα της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας για ένταξη στο χώρο Σένγκεν (διαδικασία που έχει καθυστερήσει λόγω της απροθυμίας της Γαλλίας και της Γερμανίας) εγκρίθηκε (2/5/2011) από την αρμόδια επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Σύμφωνα με την έκθεση του ΕΚ (η οποία αναμένεται να εγκριθεί από την ολομέλεια του σώματος τον Ιούνιο), τα δύο νεότερα μέλη της Ε.Ε. «έχουν εκπληρώσει τις απαραίτητες προϋποθέσεις». Επισημαίνεται ότι μόνο οι υπουργοί Εσωτερικών των κρατών-μελών μπορούν να αποφασίσουν με ομοφωνία σχετικά με το ποιος εντάσσεται στην περιοχή Σένγκεν, βάσει των αξιολογήσεων των εθνικών εμπειρογνομόνων. Μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, το ΕΚ απέκτησε επιπλέον εξουσίες στον τομέα της Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων. Ωστόσο, τα κράτη μέλη είναι απρόθυμα να δώσουν στους βουλευτές το δικαίωμα της αρνησικυρίας. Σύμφωνα με ένα εσωτερικό έγγραφο που παρήχθη από μια συνάντηση των εθνικών εμπειρογνομόνων (5/4/2011), το ΕΚ θα μπορούσε να μην επιδιώξει τη συγκέντρωση επιπλέον εξουσιών, εάν τα κράτη μέλη ασκούσαν μεγαλύτερο έλεγχο στη διαχείριση των συνόρων. Οι εμπειρογνώμονες συναντήθηκαν εκ νέου (3/5/2011) την παραμονή της δημοσίευσης των προτάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την επαναφορά των συνοριακών ελέγχων για

να συγκρατήσουν την παράνομη μετανάστευση από τον αραβικό κόσμο.

Σύμφωνα με προσχέδιο της 15^{ης} Απριλίου, η Ε. Επιτροπή προβλέπει το σχεδιασμό ενός «μηχανισμού» που θα εκθέτει με σαφήνεια πότε και για πόσο χρονικό διάστημα θα επαναφέρονται οι συνοριακοί έλεγχοι όταν μια χώρα δεν είναι σε θέση να διαχειρίζεται τα σύνορά της ή αν υπάρχει μεγάλη εισροή μεταναστών. Ένας τέτοιος μηχανισμός θα εφαρμόζεται για περιορισμένο χρονικό διάστημα, έως ότου αποδώσουν τα άλλα μέτρα (έκτακτης ανάγκης) που θα έχουν ληφθεί για τη σταθεροποίηση της κατάστασης, στο αντίστοιχο τμήμα των εξωτερικών συνόρων, σε ευρωπαϊκό επίπεδο ή /και εθνικό επίπεδο, για την καλύτερη συμμόρφωση με τους κοινούς κανόνες. Οι ευρωβουλευτές ζήτησαν, επίσης, από τα κράτη μέλη να τα κρατήσουν ενήμερα για πρόσθετα μέτρα που πρέπει να ληφθούν στα σύνορα Βουλγαρίας-Ελλάδας-Τουρκίας, το κύριο σημείο εισόδου για τους παράνομους μετανάστες από τον αραβικό κόσμο και την Κεντρική Ασία στην πορεία τους προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Ελλάδα, μέλος του χώρου Σένγκεν από το 2000, είχε κάνει έκκληση στην Ε.Ε., την προηγούμενη χρονιά, να ενισχύσει εκ νέου τα χερσαία σύνορά της με την Τουρκία με περιπολίες που θα αποστέλλονται από τα άλλα κράτη-μέλη του χώρου Σένγκεν. Οι ελλείψεις στον έλεγχο των συνόρων Βουλγαρίας-Τουρκίας είχαν ως αποτέλεσμα εθνικοί εμπειρογνώμονες να αποφανθούν ότι απαιτούνται πρόσθετα μέτρα για την ετοιμότητα της χώρας. Επιπλέον, τον περασμένο Δεκέμβριο, η Γερμανία και η Γαλλία εξέφρασαν δημοσίως τις επιφυλάξεις τους για την «πρόωρη» διεύρυνση του χώρου Σένγκεν, επικαλούμενες τη διαφθορά ως κύριο εμπόδιο. Η Ρουμανία και η Βουλγαρία

ενέτειναν τις προσπάθειές τους στην καταπολέμηση της διαφθοράς, με αποτέλεσμα τη σύλληψη των φερόμενων ως διεφθαρμένων συνοριοφυλάκων από τις ρουμανικές αρχές. «Είναι αυτές οι δύο χώρες έτοιμες να ενταχθούν στο χώρο Σένγκεν; Η απάντησή μου είναι σαφώς θετική. Και αυτό είναι σαφές σε όλες τις εκθέσεις αξιολόγησης και τις επισκέψεις στην περιοχή. Σύμφωνα με τον Πορτογάλο ευρωβουλευτή Carlos Coelho, Εισηγητή (Rapporteur) της σχετικής έκθεσης του ΕΚ, οι δύο Βαλκανικές χώρες, είναι καλύτερα προετοιμασμένες σε κάποιους τομείς από ορισμένες χώρες που είναι ήδη μέλη του χώρου Σένγκεν. Μιλώντας στην κρατική τηλεόραση της Ρουμανίας, ο Πρόεδρος της χώρας Traian Basescu δήλωσε ότι δεν αντιτίθεται στην αλλαγή των κανόνων, προκειμένου να επιτραπεί η προσωρινή εκ νέου τοποθέτηση των ελέγχων στα σύνορα, «αρκεί αυτό να γίνει αφού ενταχθούν η Ρουμανία και η Βουλγαρία στον χώρο Σένγκεν». Η Ουγγρική Προεδρία της Ε.Ε. έχει θέσει ως στόχο να καταλήξει σε συμφωνία για την ημερομηνία ένταξης στον χώρο Σένγκεν στη σύνοδο των υπουργών Εσωτερικών (9/6/2011), με μεγάλη πιθανότητα οι δύο χώρες να ενταχθούν το φθινόπωρο.

«Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης: αποτελεσματικό - επιδέχεται βελτιώσεις»⁴

Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης καταπολεμά τη διασυνοριακή εγκληματικότητα, αλλά τα κράτη μέλη της Ε.Ε. μπορούν να βελτιώσουν τον τρόπο με τον οποίον εφαρμόζεται,

σύμφωνα με έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Οι Ευρωπαίοι έχουν το δικαίωμα να ταξιδεύουν ελεύθερα στο εσωτερικό της Ε.Ε. με σκοπό να εργασθούν, να σπουδάσουν ή να κάνουν διακοπές. Ωστόσο, τα ανοικτά σύνορα δεν θα πρέπει να επιτρέπουν στους εγκληματίες να διαφεύγουν από τη δικαιοσύνη μεταβαίνοντας απλώς σε κάποιο άλλο κράτος μέλος. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, το οποίο ισχύει από το 2004, αποτελεί αποτελεσματικό μηχανισμό για την έκδοση, από μια χώρα της Ε.Ε. σε άλλη, ατόμων που είναι ύποπτα για τη διάπραξη αξιόποινων πράξεων, ούτως ώστε να μην μπορούν οι εγκληματίες να βρουν κρησφύγετο πουθενά στην Ευρώπη. Για παράδειγμα, το σύστημα αυτό έχει επιτρέψει την αναγκαστική επιστροφή από την Ισπανία στο Ηνωμένο Βασίλειο δεκάδων ατόμων που ήταν ύποπτα για λαθρεμπόριο ναρκωτικών, ανθρωποκτονίες ή σεξουαλικά εγκλήματα με θύματα παιδιά. Έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία δημοσιεύθηκε στις 12 Απριλίου 2011, καταλήγει στη διαπίστωση ότι, παρά το γεγονός ότι έχουν υπάρξει πολλές επιτυχίες, τα κράτη μέλη της Ε.Ε. μπορούν να βελτιώσουν τον τρόπο λειτουργίας του όλου συστήματος, το οποίο βασίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των εθνικών συστημάτων απονομής δικαιοσύνης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δίνοντας, σε κάθε υπόθεση, την δέουσα προσοχή στα θεμελιώδη δικαιώματα και στην πραγματική ανάγκη έκδοσης.

«Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι ένα σημαντικό εργαλείο για τη σύλληψη των εγκληματιών, αλλά τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν για τη σωστή χρησιμοποίησή του», δήλωσε η Αντιπρόεδρος και Επίτροπος

³ Pop V., "MEPs back Bulgaria and Romania's Schengen bid", Euobserver, 3/5/2011 euobserver.com/9/32250

⁴

http://ec.europa.eu/ellada/news/news/20110412_entalmata_syllipsis_el.htm

Δικαιοσύνης της E.E. Viviane Reding. «Οι εθνικές κυβερνήσεις απαιτείται να οικοδομήσουν αμοιβαία εμπιστοσύνη στα συστήματα απονομής δικαιοσύνης των κρατών μελών, έτσι ώστε να είναι ακόμη πιο αποτελεσματική η λειτουργία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης». Λόγω των σοβαρών συνεπειών που έχουν για τα θεμελιώδη δικαιώματα, τα ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης θα πρέπει να μην εκδίδονται κατά τρόπο μηχανικό, ή αυτόματα, για αδικήματα μικρής σοβαρότητας όπως η κλοπή ενός ποδηλάτου».

Η έκθεση της Ε. Επιτροπής αξιολογεί τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη έχουν εφαρμόσει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης από το 2007 και επιχειρεί έναν απολογισμό της λειτουργίας του έως σήμερα. Τα κράτη μέλη εξέδωσαν 54.689 ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης μεταξύ του 2005 και του 2009, με αποτέλεσμα την παράδοση 11.630 υπόπτων. Την ίδια χρονική περίοδο, το ένταλμα σύλληψης συνέβαλε αποφασιστικά στην επιτάχυνση της μεταγωγής, από μια χώρα της E.E. σε άλλη, των υπόπτων για τη διάπραξη αξιόποινων πράξεων. Πριν από τη θέσπιση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η έκδοση απαιτούσε κατά μέσο όρο ένα έτος, ενώ τώρα το διάστημα που χρειάζεται έχει περιορισθεί στις 16 ημέρες όταν ο ύποπτος συναινεί στην παράδοσή του και στις 48 ημέρες όταν δεν συναινεί. Επομένως, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει καταστεί βασικό εργαλείο για την πάταξη της εγκληματικότητας και σημαντική πτυχή της εσωτερικής ασφάλειας της E.E.

Μεταξύ των ατόμων που παραδόθηκαν χάρη στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ήταν ένας κατηγορούμενος για απόπειρα βομβιστικής επίθεσης στο Λονδίνο ο

οποίος συνελήφθη στην Ιταλία, ένας Γερμανός κατά συρροή δολοφόνος ο οποίος εντοπίστηκε στην Ισπανία, ένας ύποπτος για λαθρεμπόριο ναρκωτικών από τη Μάλτα ο οποίος εκδόθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο, μια συμμορία ένοπλων ληστών, οι οποίοι καταζητούνταν από την Ιταλία και συνελήφθησαν ακολούθως σε έξι διαφορετικές χώρες της E.E. Πιο πρόσφατα εξαρθρώθηκε ένα μεγάλο δίκτυο που πραγματοποιούσε κλοπές φορτίων σε αυτοκινητοδρόμους πέντε χωρών.

Η Ε. Επιτροπή, αφενός μεν, σημειώνει την επιτυχία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ως μέσου για την αποτελεσματική έκδοση των υπόπτων σε μια απαλλαγμένη από εσωτερικά σύνορα E.E., αφετέρου δε, αναγνωρίζει παράλληλα ότι υπάρχουν σημεία ως προς τα οποία η λειτουργία του όλου συστήματος θα μπορούσε να βελτιωθεί. Στην έκθεση επισημαίνεται ότι η αποτελεσματικότητα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης μπορεί να περιορίζεται για λόγους σεβασμού θεμελιωδών δικαιωμάτων στα κράτη μέλη και λόγω μιας πιθανής υπερβολικής χρήσης σε υποθέσεις που δεν είναι πολύ σοβαρές.

Η Επιτροπή καταβάλλει ήδη προσπάθειες για την αντιμετώπιση μερικών από τα προαναφερθέντα ζητήματα, συμβάλλοντας στη διασφάλιση δίκαιων δικών με τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σε επίπεδο E.E. για τα δικαιώματα των ατόμων που είναι ύποπτα ή κατηγορούμενα για την διάπραξη κάποιου αδικήματος. Η E.E. έχει ήδη θεσπίσει νομοθεσία σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (IP/10/1305) και έχει προτείνει κοινούς κανόνες για να διασφαλίζεται η ενημέρωση των

υπόπτων σχετικά με τα δικαιώματα που τους αναγνωρίζονται (IP/10/1652). Σχεδιάζονται περαιτέρω μέτρα με στόχο να διασφαλίζεται η πρόσβαση σε δικηγόρο, καθώς και το δικαίωμα επικοινωνίας με συγγενικά πρόσωπα και με τον εργοδότη. Το καθένα από τα μέτρα αυτά θα εφαρμόζεται σε υπόπτους για τους οποίους έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, συμβάλλοντας στη διασφάλιση του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους.

Παρόλα αυτά, τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για την υλοποίηση των βασικών βελτιώσεων ως προς τον τρόπο με τον οποίον εφαρμόζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν την μη υπονόμηση του συστήματος εντάλματος σύλληψης από την έκδοση πολλαπλών ενταλμάτων σύλληψης για αδικήματα που δεν είναι πολύ σοβαρά, όπως η κλοπή ενός ποδηλάτου. Πριν από την έκδοση εντάλματος σύλληψης, οι δικαστικές αρχές των κρατών μελών θα πρέπει να εξετάζουν τη σοβαρότητα του αδικήματος, τη χρονική διάρκεια της προβλεπόμενης ποινής, καθώς και το κόστος και τα οφέλη της εκτέλεσης ενός εντάλματος σύλληψης. Κατά την εκτέλεση του εντάλματος, πρέπει να τηρείται προσεκτικά η αρχή της αναλογικότητας.

Με στόχο τη βελτίωση της λειτουργίας του συστήματος, η Επιτροπή θα προβεί στις εξής ενέργειες:

- θα καλέσει τα κράτη μέλη της E.E. να καλύψουν τα χάσματα ως προς τα οποία η νομοθεσία τους δεν συνάδει πλήρως με την απόφαση πλαίσιο για τη θέσπιση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.
- θα ζητήσει από τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι οι επαγγελματίες του δικαστικού κλάδου, π.χ. οι εισαγγελείς, δεν εκδίδουν ένταλμα για ήσσονος

σοβαρότητας αδικήματα, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που παρατίθενται στο εγχειρίδιο σχετικά με το ένταλμα σύλληψης, μη εξαιρουμένων των χωρών όπου η άσκηση ποινικής δίωξης είναι υποχρεωτική.

- θα υποβάλει, πριν από τα τέλη του 2011, προτάσεις για την αναβάθμιση της κατάρτισης των αστυνομικών αρχών, των δικαστικών αρχών και των επαγγελματιών του νομικού χώρου σε σχέση με το ένταλμα σύλληψης, προκειμένου να διασφαλισθεί συνέπεια και αποτελεσματικότητα του τρόπου με τον οποίο αυτό εφαρμόζεται και να γίνουν περισσότερο γνωστές οι νέες εγγυήσεις που ισχύουν στην E.E. για τα δικονομικά δικαιώματα.
 - θα ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν συμπληρωματικά μέτρα (τέσσερις αποφάσεις πλαίσιο) για τη διευθέτηση ζητημάτων, όπως η μεταφορά της εκτέλεσης ποινών και των δικαστικών αποφάσεων σε περίπτωση απουσίας του κατηγορουμένου.
 - θα επιδιώξει τη βελτίωση της συλλογής στατιστικών δεδομένων σχετικά με το ένταλμα σύλληψης τα οποία προέρχονται από τα κράτη μέλη, ούτως ώστε να είναι δυνατή η δέουσα αξιολόγηση του συστήματος.
 - θα εξακολουθήσει να παρακολουθεί επισταμένως τη λειτουργία του θεσμού του εντάλματος σύλληψης και θα εξετάσει όλες τις πιθανές εναλλακτικές δυνατότητες για την αντιμετώπιση των τυχόν αδυναμιών, π.χ. με τη λήψη πρόσθετων μέτρων για τη βελτίωση των δικονομικών δικαιωμάτων.
- Η παρούσα έκθεση είναι η τρίτη που καταρτίζει η Επιτροπή από τον Ιανουάριο του 2004, οπότε τέθηκε σε ισχύ το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης

ως το σύστημα που διέπει την έκδοση μεταξύ κρατών μελών.

Οι τοπικές εκλογές της Αλβανίας: κρίσιμο τεστ για την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας.

Οι τοπικές εκλογές της 8^{ης} Μαΐου θεωρούνται μια σημαντική δοκιμασία στο πλαίσιο των προσπαθειών της Αλβανίας για την απόκτηση του καθεστώτος της υποψήφιας χώρας της Ε.Ε. εντός του τρέχοντος έτους. Οι Βρυξέλλες έχουν καταστήσει σαφές ότι οι εκλογές πρέπει να είναι ελεύθερες και δίκαιες μετά από μια σειρά πολιτικών κρίσεων που έπληξαν τη χώρα μετά τις εθνικές εκλογές τον Ιούνιο του 2009. Σύμφωνα με δηλώσεις του Επιτρόπου για τη διεύρυνση Stefan Fuele, η Αλβανία καλείται να αποδείξει ότι μπορεί να διεξάγει εκλογές σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα. Τα σημαντικότερα κόμματα, όμως, της χώρας διαφωνούν για το αν έχουν τηρηθεί τα πρότυπα της Ε.Ε.

Ο Πρωθυπουργός Shali Berisha, επικεφαλής του κυβερνώντος κεντροδεξιού συνασπισμού, υποστήριξε ότι οι εκλογές ήταν ελεύθερες και δίκαιες. Αλλά ο Σοσιαλιστής ηγέτης της

αντιπολίτευσης και δήμαρχος των Τιράνων Έντι Ράμα (το κόμμα του οποίου είχε υποστηρίξει ότι τον Ιούνιο του 2009 δεν είχαν γίνει δίκαιες εκλογές), κατήγγειλε το κυβερνών κόμμα για εκφοβισμό και πίεση. Η εικοσαετή δημοκρατία της Αλβανίας έχει υποστεί μια σειρά από μείζονες προκλήσεις κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών (αναφέρονται ενδεικτικά τα τελευταία σοβαρά επεισόδια που έλαβαν χώρα στις συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας κατά της κυβέρνησης στα Τίρανα). Οι σοσιαλιστές είχαν καταγγείλει το γεγονός ως δολοφονία, ενώ ο πρωθυπουργός είχε δηλώσει ότι ορισμένοι διαδηλωτές είχαν προσπαθήσει να ξεκινήσουν ένα πραξικόπημα.

Τον Νοέμβριο του 2010 η Ε.Ε. απέρριψε την αίτηση της Αλβανίας να της αποδοθεί το καθεστώς της υποψήφιας χώρας της Ε.Ε., καλώντας τους πολιτικούς της χώρας να αφήσουν πίσω τους τα προβλήματα. Μια διεθνής ομάδα εκλογικών παρατηρητών θα εξέδιδε την ετυμηγορία της στις 10 Μαΐου για τον τρόπο διεξαγωγής των εκλογών.

Χριστίνα Γκούβαλη, «Φοιτητές στο Μοντέλο του ΟΗΕ»

Την δεύτερη εβδομάδα του Απριλίου πραγματοποιήθηκε στη Βαρκελώνη η έκτη συνεδρία του διεθνούς Μοντέλου Ηνωμένων Εθνών της Καταλονίας (C'MUN). Συμμετείχαν πάνω από 400 φοιτητές και φοιτήτριες από 90 πανεπιστήμια και 50 εθνικότητες, μεταξύ των οποίων και από το Πανεπιστήμιο Αθηνών. Το εκπαιδευτικό αυτό συνέδριο που διεξάγεται με πρωτοβουλία του United Nations Association of Spain αποτελεί μια προσομοίωση των οργάνων και των εργασιών του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Στα πλαίσια του συνεδρίου προσομοιώθηκαν οι εργασίες κάποιων εκ των σημαντικότερων οργάνων του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, όπως είναι το

Συμβούλιο Ασφαλείας, το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο, το Συμβούλιο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η UNESCO αλλά και το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, κ.α. Οι συμμετέχοντες ανέλαβαν το ρόλο διπλωματών διαφόρων κρατών-μελών του ΟΗΕ, ερευνώντας σε βάθος διεθνή ζητήματα στα πλαίσια των παραπάνω Επιτροπών, όπως η αναδιάρθρωση του Συμβουλίου Ασφαλείας, το μέλλον του Βόρειου Πόλου, η καταπολέμηση της φτώχειας, την διασφάλιση του δικαιώματος στην υγεία κ.α. Η τελετή έναρξης που έλαβε χώρα στο Κοινοβούλιο της Καταλονίας, ξεκίνησε με τον χαιρετισμό της προέδρου του Κοινοβουλίου, Núria de Gispert, προς τους φοιτητές και έπειτα ακολούθησαν οι πρώτες συνεδριάσεις των Επιτροπών στους χώρους του συνεδριακού κέντρου CosmoCaixa.

Κατά την διάρκεια των ημερών του συνεδρίου οι φοιτητές χρησιμοποιώντας ως κοινή γλώσσα τα αγγλικά, διαπραγματεύθηκαν τις θέσεις των χωρών που εκπροσωπούσαν, δημιούργησαν συμμαχίες και πρότειναν λύσεις σε παγκόσμια ζητήματα με μορφή «ψηφισμάτων». Όπως είναι φυσικό, κάθε εκπρόσωπος κατά τη διάρκεια μιας προσομοίωσης οφείλει να επιδείξει ικανότητα κριτικής σκέψης και επικοινωνίας, ώστε να επιτύχει την προώθηση και υπεράσπιση των πολιτικών της χώρας του. Επίσης οι συμμετέχοντες καλούνται να πειραματιστούν με την επίλυση διαμαχών, το δημόσιο λόγο, τις διάφορες τεχνικές διαπραγμάτευσης και την στρατηγική σκέψη. Μεγάλη έμφαση δίνεται επίσης στην ικανότητα αυτοσχεδιασμού και ηγεσίας, αφού την δεύτερη μέρα του συνεδρίου ανακοινώθηκε ένα έκτακτο σενάριο «κρίσης» (crisis situation), κατά το οποίο κλήθηκε το Συμβούλιο Ασφαλείας αλλά και το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων να λάβουν θέση και να εκδώσουν ψηφίσματα για τις βιαιοπραγίες της Κυβέρνησης της Myanmar κατά των πολιτών της που έλαβαν χώρα μερικές μέρες νωρίτερα. Τα δύο Συμβούλια καταδίκασαν ομόφωνα την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το Σ.Α. αποφάσισε με ψήφισμα την αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας στην περιοχή για την προσφορά βασικών προμηθειών και πρώτων βοηθειών. Αποφασίστηκε επίσης η δημιουργία μιας διεθνούς επιτροπής που θα αναλάβει την περεταίρω διερεύνηση της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην εν λόγω περιοχή με ιδιαίτερη έμφαση στην περίπτωση της Aung San Suu Kiy.

Μετά το τέλος των διαπραγματεύσεων, διάρκειας τεσσάρων ημερών, οι εκπρόσωποι των κρατών-μελών συγκεντρώθηκαν σε τελική συνεδρία της Γενικής Συνέλευσης. Εκεί παρουσιάστηκαν τα ψηφίσματα που υιοθετήθηκαν από τις Επιτροπές και ανακοινώθηκαν τα συμπεράσματα κάθε μίας ξεχωριστά. Το έκτο διεθνές Μοντέλο Ηνωμένων Εθνών της Καταλονίας ολοκληρώθηκε με την απονομή των πιστοποιητικών συμμετοχής και τον αποχαιρετιστήριο λόγο του φετινού Γενικού Γραμματέα και Διευθυντή, Raül Jiménez.

ΦΑΚΕΛΟΣ:
Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΛΙΒΥΗ ΚΑΙ Η Ε.Ε.

Η αντιμετώπιση της κρίσης στη Λιβύη από την Ε.Ε. κατά την έναρξή της.

Μετά από δύο εβδομάδες αντικυβερνητικών διαδηλώσεων στη Βεγγάζη, την Τρίπολη αλλά και σε άλλες μεγάλες πόλεις της Λιβύης, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (ΣΑΗΕ) εξέδωσε (26/2/2011) το ψήφισμα 1970 επιβάλλοντας κυρώσεις κατά της Λιβύης (εμπάργκο όπλων, πάγωμα των περιουσιακών στοιχείων αξιωματούχων του καθεστώτος Καντάφι κ.α). Το ΣΑΗΕ κάλεσε την πολιτική ηγεσία της Λιβύης να καταβάλει προσπάθειες προκειμένου να τερματιστεί άμεσα η βία στη χώρα και αποφάσισε να παραπέμψει στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο τη διερεύνηση διάπραξης εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας.

Από πλευράς Ε.Ε., οι διαπραγματεύσεις για την επίτευξη μιας συμφωνίας πλαίσιο Ε.Ε.-Λιβύης καθώς και οι υπάρχουσες συμβάσεις συνεργασίας αναστάλησαν από τις 22 Φεβρουαρίου 2011. Οι κυβερνήσεις της Γαλλίας αλλά και της Γερμανίας (καθώς και των ΗΠΑ) δήλωσαν ότι ο Muammar Gaddafi «έχει χάσει κάθε ίχνος νομιμότητας». Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμφώνησαν στην επιβολή εμπάργκο όπλων και εξοπλισμού καταστολής, καθώς και στο πάγωμα των περιουσιακών στοιχείων και την απαγόρευση χορήγησης θεωρήσης εισόδου στον Muammar Gaddafi, σε συγγενείς του και σε άλλα στελέχη του καθεστώτος του.

Η έκτακτη Σύνοδος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τη Λιβύη.

Καθώς συνεχίζονταν οι μάχες στη Λιβύη, η Ευρωπαϊκή Ένωση επέβαλε κυρώσεις κατά της ηγεσίας της χώρας και επέκτεινε το πεδίο επιβολής τους. Στην έκτακτη Σύνοδο της 11^{ης} Μαρτίου, οι ηγέτες της Ε.Ε. συνήλθαν για να εξετάσουν, μεταξύ άλλων, την αντίδραση της Ε.Ε. στα γεγονότα της Λιβύης και την ευρύτερη περιοχή. Τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. ζήτησαν από το συνταγματάρχη Muammar Gaddafi να σταματήσει άμεσα τη χρήση βίας και να παραδώσει την εξουσία, υπογραμμίζοντας πως, σε αντίθετη περίπτωση, οι συνέπειες θα είναι μεγάλες. Επιπλέον δήλωσαν ότι η Ε.Ε. αναγνωρίζει το Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο της Λιβύης στη Βεγγάζη ως πολιτικό συνομιλητή. Για την προστασία του άμαχου πληθυσμού, τα κράτη μέλη θα εξετάσουν όλες τις αναγκαίες επιλογές, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό είναι απαραίτητο, ότι υπάρχει σαφή νομική βάση καθώς και υποστήριξη από την περιοχή. Επισημάνθηκε ότι η απομάκρυνση των πολιτών της Ε.Ε. και άλλων υπηκόων καθώς και η αντιμετώπιση των ανθρωπιστικών αναγκών στη Λιβύη και στα σύνορά της παραμένουν προτεραιότητα.

Επιπροσθέτως, η Ε.Ε. αξιοποίησε τους πόρους της για την απομάκρυνση των υπηκόων της από τη Λιβύη και η Ύπατη Εκπρόσωπος της Ε.Ε. Catherine Ashton συγκρότησε μια ειδική ομάδα εμπειρογνομόνων από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης και την Ε. Επιτροπή, η οποία έχει ως αντικείμενο την προσαρμογή των υφιστάμενων μέσων της Ε.Ε. για την παροχή βοήθειας στις χώρες της Βόρειας Αφρικής. Η Ύπατη Εκπρόσωπος επισκέφθηκε την Αίγυπτο στις 14 Μαρτίου για να

ενημερώσει τον Γενικό Γραμματέα του Αραβικού Συνδέσμου, Amr Moussa, για τις συζητήσεις που έλαβαν χώρα στην έκτακτη Σύνοδο της 11^{ης} Μαρτίου και στο Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων της 10ης Μαρτίου. Όσον αφορά στη δυνατότητα εφαρμογής μιας ζώνης απαγόρευσης πτήσεων, η Ύπατη Εκπρόσωπος τόνισε ότι ο σχεδιασμός της Ε.Ε. περιελάμβανε όλες τις επιλογές, με αφετηρία τη νομική βάση του ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας. Με την ίδια ευκαιρία, η Ύπατη Εκπρόσωπος και η Ε. Επιτροπή υπέβαλαν πρόταση για μια εταιρική σχέση για τη δημοκρατία και την κοινή ευημερία με τη Νότιο Μεσόγειο. Η εν λόγω εταιρική σχέση θα πρέπει να στηρίζεται στη βαθύτερη οικονομική ολοκλήρωση, την ευρύτερη πρόσβαση στην αγορά και την πολιτική συνεργασία.

Καθώς οι δυνάμεις του Λίβου ηγέτη επέτειναν την χρήση βίας, το ΣΑΗΕ συνεδρίασε εκ νέου, μετά από αίτημα του Αραβικού Συνδέσμου, και εξέδωσε το υπ' αριθμ. 1973 ψήφισμά του (17/3/2011). Αυτό το ψήφισμα εξουσιοδοτεί τα μέλη του οργανισμού είτε σε εθνικό επίπεδο, είτε μέσω των περιφερειακών οργανισμών ασφαλείας για τη λήψη όλων των αναγκαιών μέτρων για την προστασία των πολιτών που βρίσκονται υπό την απειλή των Λιβυκών κυβερνητικών δυνάμεων. Η Ζώνη Απαγόρευσης Πτήσεων (ΖΑΠ) και το εμπάργκο όπλων είναι οι δύο βασικοί πυλώνες για την υλοποίηση των προαναφερθέντων. Στις 17 Μαρτίου ο Herman Van Rompuy, Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, και η Catherine Ashton, Ύπατη Εκπρόσωπος της Ε.Ε., εξέδωσαν κοινή δήλωση χαιρετίζοντας το ψήφισμα 1973 του ΣΑΗΕ.

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Ε.Ε. Herman Van Rompuy εξέφρασε την ανησυχία της Ένωσης για την ανθρωπιστική κατάσταση στη Λιβύη και την ετοιμότητά της να βοηθήσει τη νέα Λιβύη και οικονομικά και με την οικοδόμηση νέων θεσμών. Δήλωσε ότι θα συνεχίσει να συνεργάζεται με τον Αραβικό Σύνδεσμο, την Αφρικανική Ένωση και τα Ηνωμένα Έθνη. Η Ε.Ε. επέβαλε, επίσης, απαγόρευση χορήγησης θεωρήσεων και δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων του Muammar Gaddafi και άλλων προσώπων υπεύθυνων για την βίαιη καταστολή εναντίον αμάχων. Οι κυρώσεις που εγκρίθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση αφορούσαν την εφαρμογή των μέτρων που ζήτησε το ΣΑΗΕ και προχώρησαν περαιτέρω. Μιλώντας σε βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο (5/4/2011), ο Herman Van Rompuy, είπε ότι οι βρετανικές και οι γαλλικές επιθέσεις εναντίον στόχων του Muammar Gaddafi στις 19 Μαρτίου «δε θα ήταν δυνατές χωρίς τη σαφή θέση που έλαβαν για τη Λιβύη, στην έκτακτη Σύνοδο Κορυφής της Ε.Ε.», επισημαίνοντας, όμως, ότι η Γερμανία είχε εκφράσει έντονη αποδοκιμασία για τη ανάληψη στρατιωτικής δράσης.

Η στάση της Ε.Ε. στο εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και μετά.

Στο τέλος της πρώτης ημέρας του Εαρινού Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (24 – 25 Μαρτίου 2011) ο Herman Van Rompuy δήλωσε ότι οι πολιτικοί στόχοι που έθεσε το έκτακτο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 11 Μαρτίου παρέμειναν αμετάβλητοι: ο Muammar al-Gaddafi πρέπει να φύγει και η Ε.Ε. επιδιώκει την πολιτική μετάβαση, με επικεφαλής τους Λίβους, βάσει ενός πολιτικού διαλόγου. Τόνισε ότι οι δράσεις που αναλαμβάνουν οι Ευρωπαίοι, οι Άραβες και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής εφαρμόζοντας το ψήφισμα του ΟΗΕ συνέβαλαν στην προστασία του άμαχου πληθυσμού της Λιβύης.

Στη *Διάσκεψη του Λονδίνου για τη Λιβύη* (29/3/2011) συμφωνήθηκε η συγκρότηση μιας διεθνούς ομάδας επαφής με τη συμμετοχή της Ε.Ε. και των βασικών οργανισμών όπως είναι τα Ηνωμένα Έθνη, η Αφρικανική Ένωση και ο Αραβικός

Σύνδεσμος. Επιπλέον συμφωνήθηκε η «συνέχιση της στρατιωτικής αποστολής στη Λιβύη, έως ότου ο Λίβυος ηγέτης συμμορφωθεί με τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ (1970 και 1973), ώστε να εξασφαλισθεί η προστασία των Λίβυων πολιτών»

Την 1^η Απριλίου 2011, το Συμβούλιο της Ε.Ε. εξέδωσε απόφαση σχετικά με τη στρατιωτική επιχείρηση της Ε.Ε. για την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας στη Λιβύη (*επιχείρηση EUFOR*). Προβλέφθηκε ότι εάν ζητηθεί από τα Ηνωμένα Έθνη, η EUFOR θα συμβάλει στην ασφαλή μετακίνηση και την απομάκρυνση των εκτοπισθέντων και στην ενίσχυση των δραστηριοτήτων των ανθρωπιστικών οργανισμών στην περιοχή. Σκοπός της επιχείρησης θα είναι η υποστήριξη των εντολών 1970 και 1973 (2011) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Η.Ε., όσον αφορά στη διαθεσιμότητα της ανθρωπιστικής βοήθειας και την προστασία του άμαχου πληθυσμού.

Αυτή η επιχείρηση της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας (ΚΠΑΑ) θα διευθύνεται από τον υποναύαρχο Claudio Gaudiosi (Ιταλία) ενώ η έδρα της επιχείρησης θα βρίσκεται στη Ρώμη. Η απόφαση που εκδόθηκε την 1η Απριλίου προβλέπει το νομικό πλαίσιο της επιχείρησης. Επιπλέον, η Ε.Ε. έστειλε (5/4/2011) απεσταλμένους στην πόλη της Βεγγάζης που ελέγχεται από τους αντάρτες, στο πλαίσιο της προσπάθειας της για τη δημιουργία καλύτερων επαφών με τους αντιπάλους του Muammar Gaddafi. Η αποστολή, με επικεφαλής τον Agostino Miozzo, έναν υψηλόβαθμο διπλωμάτη από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης και είχε συνομιλίες με διάφορες ομάδες της αντιπολίτευσης, το Μεταβατικό Εθνικό Συμβούλιο και ΜΚΟ. Η Γαλλία έχει ήδη στείλει έναν ειδικό απεσταλμένο στη Βεγγάζη, την έδρα των ανταρτών, και ο υπουργός Εξωτερικών της Ιταλίας, Franco Frattini, συναντήθηκε με ανώτερο στέλεχος του επαναστατικού Συμβουλίου. Ωστόσο, άλλες χώρες της Ε.Ε. έχουν εκφράσει ανησυχία για την αναγνώριση των ανταρτών στη Βεγγάζη, και ισχυρίζονται ότι τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν κράτη, και όχι αντιπολιτευτικά κινήματα.

Η στάση της Γερμανίας ήταν επιφυλακτική αναφορικά με την αντιμετώπιση της κρίσης στη Λιβύη. Επιπλέον, η Γερμανική πολιτική σκηνή είναι διηρημένη: σε όλα τα άλλα κόμματα (πλην των κομμάτων της Αριστεράς) υπάρχουν τόσο υποστηρικτές όσο και αντίπαλοι μιας γερμανικής εμπλοκής στη Λιβύη. Η γερμανική κυβέρνηση συμμετείχε στις στρατιωτικές επιχειρήσεις κατά της Λιβύης επιτρέποντας τη χρήση των αμερικανικών βάσεων στη Γερμανία για τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Λιβύη. Επιπροσθέτως, η γερμανική πολεμική αεροπορία θα αναλάβει περισσότερα βάρη αναφορικά με τις πτήσεις AWACS στο Αφγανιστάν, απελευθερώνοντας, κατά αυτόν τον τρόπο, δυνάμεις των δυτικών συμμάχων για την επέμβαση στη Λιβύη.

Η ανθρωπιστική βοήθεια της Ε.Ε. στη Λιβύη

Ομάδες της ECHO (Διεύθυνση της Ε. Επιτροπής για την ανθρωπιστική βοήθεια και την πολιτική προστασία) βρίσκονται στα σύνορα Τυνησίας-Λιβύης και Αιγύπτου-Λιβύης προκειμένου να εκτιμήσουν τις ανθρωπιστικές ανάγκες και τη συνολική κατάσταση. Έχουν διατεθεί €30 εκ. για ανθρωπιστική βοήθεια στους ανθρώπους που πλήττονται περισσότερο στη Λιβύη και τις γειτονικές χώρες (Τυνησία, Αίγυπτος). Η Ε. Επιτροπή είναι έτοιμη να αυξήσει, αν χρειαστεί, την παρεχόμενη βοήθεια. Μια εξαμελής επιτροπή συντονισμού πολιτικής προστασίας και αξιολόγησης έχει αποσταλεί στα σύνορα Τυνησίας-Λιβύης και Αιγύπτου-Λιβύης και βρίσκεται σε άμεση επαφή με το Γραφείο ECHO και το Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης (IOM). Η αντιπροσωπεία της

Ε.Ε. στην Τύνιδα συμμετέχει ενεργά στο συντονισμό των προσπάθειών με τους άλλους διεθνείς οργανισμούς που είναι παρόντες στην Τύνιδα (Παγκόσμιο Επισιτιστικό Πρόγραμμα, Αφρικανική Τράπεζα Ανάπτυξης, Ύπατη Αρμοστεία...).

Δήλωση του Ύπατου Εκπροσώπου της ΕΕ Catherine Ashton, μετά τη συνάντηση της Ομάδας Επαφής για τη Λιβύη, 5/5/2011⁵.

«Η σημερινή συνάντηση με την ομάδα επαφής υπογράμμισε την ενότητα της διεθνούς κοινότητας και την αποφασιστικότητά της να φέρει την κρίση στη Λιβύη σε ταχεία και ικανοποιητική ολοκλήρωση. Με την ανθρωπιστική κατάσταση να επιδεινώνεται, ο χρόνος είναι πολύτιμος. Ο Καντάφι πρέπει να σταματήσει τις επιθέσεις του εναντίον των δικών του ανθρώπων και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Υπό την ηγεσία των Ηνωμένων Εθνών, η διεθνής κοινότητα θα συνεχίσει να εφαρμόζει τα Ψηφίσματα 1970 και 1973 και θα ενταθεί η πίεση προς το καθεστώς Καντάφι, ως μέρος της την ευθύνη μας για την προστασία του πληθυσμού της Λιβύης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα συνεχίσει να εργάζεται στενά με τους εταίρους της, όπως τον ΟΗΕ, τον Αραβικό Σύνδεσμο, την Αφρικανική Ένωση, τον Οργανισμό της Ισλαμικής Διάσκεψης και το Συμβούλιο Συνεργασίας του Κόλπου.

Σήμερα, σε συνέχεια της συνάντησής μας στο Κάιρο στις 14 Απριλίου, συναντήθηκαν και πάλι με αυτές τις ομάδες για να συζητήσουμε πώς να προωθήσουμε τη συνεργασία. Ο Ειδικός Απεσταλμένος του ΟΗΕ για τη Λιβύη θα αποτελεί το κομβικό σημείο για την κατάπαυση του πυρός και για ένα συνολικό εθνικό διάλογο. Αυτό πρέπει να οδηγήσει σε μια πολιτική μετάβαση που θα αντικατοπτρίζει τη βούληση του λαού της Λιβύης.

Χαιρετίζουμε την ίδρυση του προσωρινού χρηματοδοτικού μηχανισμού για την παροχή οικονομικής στήριξης σε ομάδες της αντιπολίτευσης στη Λιβύη. Θα εργαστούμε για να διασφαλίσουμε τη προσεκτική διαχείριση αυτού του ταμείου για να διασφαλιστεί ότι τα χρήματα διατίθενται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, σύμφωνα με τους κανόνες, τη διαφάνεια και την προσήκουσα υπευθυνότητα».

Το πρόβλημα των προσφύγων

Στην κεντρική περιοχή της Μεσογείου, η Ιταλία και η Frontex, η υπηρεσία ελέγχου των συνόρων της Ε.Ε., διεξάγουν μια κοινή επιχείρηση που ονομάζεται Ερμής 2011. Ξεκίνησε στις 20 Φεβρουαρίου 2011, μετά από επίσημο αίτημα της ιταλικής κυβέρνησης, με στόχο να βοηθήσει την χώρα να αντιμετωπίσει τις τρέχουσες και μελλοντικές μεταναστευτικές ροές από τη Βόρεια Αφρική. Συνολικά 14 κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης της Ιταλίας, έχουν δεσμεύσει πόρους με τη μορφή προσωπικού ή τεχνικού εξοπλισμού, για την ανάπτυξη της υπηρεσίας Ερμής 2011.

Από την αρχή των εξεγέρσεων στη Βόρεια Αφρική, περισσότεροι από 15.000 πρόσφυγες έφθασαν στη νήσο Λαμπεντούσα, νότια της Σικελίας. Οι περισσότεροι από αυτούς είναι Τυνησιοί μετανάστες, αλλά τον τελευταίο καιρό και πολλοί Λίβυοι έχουν αναζητήσει καταφύγιο στη Λαμπεντούσα. Η πλειοψηφία των μεταναστών μεταφέρονται σε κέντρα υποδοχής στην Ιταλία.

⁵ Ελεύθερη μετάφραση από την ομάδα του δελτίου, www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/121876.pdf

Ο Γάλλος πρόεδρος Nicolas Sarkozy και ο Ιταλός ομόλογός του Silvio Berlusconi, αναφέρθηκαν (26/4/2011) στην ανάγκη να γίνουν αλλαγές στη συμφωνία Σένγκεν σχετικά με την ελεύθερη μετακίνηση μεταναστών από τη βόρειο Αφρική. Σε μια συνάντηση κορυφής στη Ρώμη, οι δύο ηγέτες δήλωσαν ότι οι συμφωνίες Σένγκεν του 1995 πρέπει να αναθεωρηθούν και ότι πρέπει να συναφθούν επειγόντως συμφωνίες με τις αφρικανικές χώρες για την απέλαση μεταναστών. Η συμφωνία που ισχύει για τις περισσότερες χώρες της Ε.Ε. καθώς και τη Νορβηγία, την Ελβετία και την Ισλανδία θεωρείται ως ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους της διαδικασίας ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, στηριζόμενη στην αλληλεγγύη και την εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών. Όμως, ο εύθραστος χαρακτήρας της συμφωνίας Σένγκεν ήταν φανερός κατά τους τελευταίους μήνες, καθώς περίπου 30.000 μετανάστες - ως επί το πλείστον Τυνήσιοι - εγκατέλειψαν την επομένη των εξεγέρσεων τη Βόρεια Αφρική με προορισμό της Ιταλίας. Η Ιταλία απηύθυνε έκκληση για βοήθεια στα άλλα κράτη μέλη για την αντιμετώπιση της κατάστασης, αλλά καθώς δεν υπήρξε βοήθεια, άρχισε να χορηγεί προσωρινές άδειες παραμονής στους μετανάστες, πολλοί από τους οποίους τις χρησιμοποίησαν για να μεταβούν στην Γαλλία. Αυτό εξαγρίωσε τις γαλλικές αρχές, οι οποίες άρχισαν να στέλνουν πίσω τους ανθρώπους τους οποίους δε θα μπορούσαν να στηρίξουν οικονομικά.

Και οι δύο ηγέτες συμφώνησαν σε μια κοινή επιστολή προς τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Jose Manuel Barroso και τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Ε.Ε. Herman Van Rompuy και ζήτησαν από την Ε. Επιτροπή να υποβάλει νέες προτάσεις για να υπογραφούν από τα κράτη μέλη τον προσεχή Ιούνιο. Στόχος της γαλλο-ιταλικής επιστολής ήταν να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής ώστε να καταστεί δυνατή η μονομερής δράση στα σύνορα. Οι ηγέτες των δύο χωρών καλούσαν τις Βρυξέλλες να «εξετάσουν τη δυνατότητα αποκατάστασης του προσωρινού ελέγχου στα εσωτερικά σύνορα σε περίπτωση εξαιρετικών δυσκολιών στη διαχείριση των κοινών συνόρων». Επισημαίνεται, όμως, ότι η επιστολή δεν προσδιορίζει τον όρο «εξαιρετικές δυσκολίες». Μέχρι τώρα η συμφωνία για τα σύνορα μπορούσε να ανασταλεί για λόγους εθνικής ασφάλειας (όπως για παράδειγμα, για λόγους που επικαλούνται οι χώρες που φιλοξενούν το Παγκόσμιο Κύπελλο ποδοσφαίρου).

Η επιστολή καλεί επίσης την Ε.Ε. να «προετοιμάσει εκ των προτέρων» ένα σχέδιο αλληλεγγύης, σε περίπτωση που συμβεί μια μαζική εισροή εκτοπισθέντων από τη Λιβύη. Η Ε. Επιτροπή έχει δηλώσει ότι θα υποβάλει προτάσεις για να καθορίσει τί σημαίνει ο όρος «εξαιρετικές συνθήκες» προκειμένου να επαναφέρει τους «προσωρινούς» εθνικούς συνοριακούς ελέγχους. Αυτά θα συζητηθούν από τους υπουργούς Εσωτερικών στις 12 Μαΐου. Μαζί με την οικονομική κρίση, η μετανάστευση έχει γίνει το πιο αμφιλεγόμενο θέμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ακροδεξιά και λαϊκιστικά κόμματα συχνά εκφράζουν ανοιχτά αισθήματα κατά των μεταναστών και συγκεντρώνουν υψηλή δημοτικότητα σε διάφορα κράτη. Ο Nicolas Sarkozy μάχεται για την αυξανόμενη δημοτικότητα του ακροδεξιού Εθνικού Μετώπου πριν από τις προεδρικές εκλογές του επόμενου έτους ενώ η κυβέρνηση του Silvio Berlusconi εξαρτάται από τη Λίγκα του Βορρά, ένα κόμμα που τίθεται κατά των μεταναστών.

Αλλά δεν είναι μόνο το ζήτημα της μετανάστευσης, πέρα των συνόρων της Ευρώπης, που μπορεί να οδηγήσει σε εντάσεις. Η εντός της Ε.Ε. μετανάστευση μπορεί επίσης να προκαλέσει διαμάχη. Μια έρευνα που πραγματοποιήθηκε από το ινστιτούτο IW που έχει έδρα την Κολωνία έδειξε ότι το 40% των Γερμανών φοβάται ότι, όταν η

χώρα ανοίξει πλήρως τις πόρτες της στους πολίτες από τα ανατολικά κράτη-μέλη της Ε.Ε. αυτό θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στις θέσεις εργασίας τους. Σύμφωνα με την IW, μέχρι 1,2 εκατομμύρια αλλοδαπών εργαζομένων αναμένεται να μεταναστεύσουν στη Γερμανία μέχρι το 2020, εκ των οποίων τα 800.000 εκ αναμένεται να έρθουν μέσα στα επόμενα δύο χρόνια.

Λιβύη: ένα ακόμα Αφγανιστάν ή⁶

Από τις 22 Φεβρουαρίου 2011, έχουν ανασταλεί οι διαπραγματεύσεις για τη σύναψη συμφωνίας - πλαισίου μεταξύ της Ε.Ε. και της Λιβύης, καθώς και η ισχύς των συμβάσεων συνεργασίας με τη χώρα ενώ στις 28 του ίδιου μήνα επιβλήθηκε εμπάργκο όπλων σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 1970 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, καθώς και απαγόρευση των εμπορικών συναλλαγών με τη Λιβύη όσον αφορά κάθε είδους εξοπλισμό που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για επιχειρήσεις εσωτερικής καταστολής. Από εκείνη τη στιγμή συνεχώς κλιμάκωνε κυρώσεις επιβολής. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει το γεγονός ότι η Γαλλία είχε προμηθεύσει, από το 2004 (οπότε ήρθε το ευρωπαϊκό εμπάργκο όπλων προς τη Λιβύη) μέχρι το 2011, το κανταφικό καθεστώς με όπλα αξίας περίπου πεντακοσίων εκατομμυρίων δολαρίων, περισσότερα από οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα (Ρούσσος 2011).

Η εξέλιξη των διπλωματικών ελιγμών οδήγησε στην έγκριση του ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας 1973 (UNSCR 1973), στις 17 Μαρτίου 2011. Μέσα σε λίγες μέρες, Γαλλία και Βρετανία κατάφεραν, αφενός, να πείσουν αρχικά τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής για τα πλεονεκτήματα μιας περιορισμένης στρατιωτικής επέμβασης στη Λιβύη, και, αφετέρου, να πείσουν για ένα ψήφισμα στο πλαίσιο του Συμβουλίου Ασφαλείας. Η γαλλο-βρετανική πρωτοβουλία επέτρεψε στους δυτικούς να αναπτυχθούν κατά της κυβέρνησης μιας μουσουλμανικής χώρας για τρίτη φορά μέσα σε μια δεκαετία (μετά το Αφγανιστάν και το Ιράκ) και αυτή τη φορά με την πλήρη έγκριση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ έστω και αν η ψηφοφορία δεν ήταν ομόφωνη. Επιπλέον, οι Λίβυοι αντάρτες που είχαν δημιουργήσει μια παράλληλη, προσωρινή κυβέρνηση (η οποία είχε αρχικά αναγνωριστεί ως τέτοια από τη Γαλλία και, αργότερα, από την Ιταλία), είχε προβεί επίσης σε έκκληση για βοήθεια από το εξωτερικό.

Η θετική εντολή των Ηνωμένων Εθνών προϋπόθετε ότι δε θα αναπτυχθούν κατοχικά στρατεύματα στη Λιβύη ενώ η εντολή του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ θα περιοριζόταν στην προστασία των αμάχων. Ωστόσο, η ανθεκτικότητα των δυνάμεων του Gheddafi περιέπλεξε σημαντικά το σχεδιασμό του NATO που εν τω μεταξύ έχει αναλάβει την ευθύνη της αποστολής από το αμερικανο-γαλλο-βρετανικό τρίο (παρά την έντονη αντίθεση της Γαλλίας).

Τρεις είναι οι βασικοί παράγοντες που κάνουν την περίπτωση της εξέγερσης της Λιβύης ιδιαίτερα περίπλοκη και δύσκολη -ο θεσμός των φυλών, το πετρέλαιο, και οι παραστρατιωτικές ομάδες (Αλομπέιντ 2011). Η Λιβύη έχει τον υψηλότερο ρυθμό αστικοποίησης στην Αφρική και από τους υψηλότερους στον αραβικό κόσμο φτάνοντας

⁶ Alcaro, R. (May 2011), "Opting for Second Best in Libya?", *IAI Working Papers 1109*, Ρούσσος, Σ. (Απρίλιος 2011), «Λιβύη: αποχαιρετισμός στην ήπια ισχύ», *Κείμενο Ανάλυσης Νο 4*, Κέντρο Μεσογειακών, Μεσανατολικών και Ισλαμικών Σπουδών, Αλομπέιντ, Α. (Μάρτιος 2011), «Η λιβυκή αντιπολίτευση: ποιοι είναι ?», Γνώμη, Κέντρο Μεσογειακών, Μεσανατολικών και Ισλαμικών Σπουδών.

το 88% την περίοδο 1950-2000 εξού και οι φυλές στη Λιβύη έχουν περισσότερο κοινωνικό χαρακτήρα και συμβολισμό παρά πολιτική εξουσία (Ρούσσο 2011).

Η σύρραξη στη Λιβύη έχει θέσει σε κίνδυνο πρωτίστως τις ζωές των αμάχων καθώς και βασικά ευρωπαϊκά συμφέροντα (έλεγχος της μετανάστευσης και ενέργειας) ενώ μπορεί να οδηγήσει σε μια ευρύτερη περιφερειακή σύγκρουση με συνέπειες για την ασφάλεια των γειτονικών κρατών ενώ θίγει και την αξιοπιστία του NATO ως παρόχου ασφάλειας. Μεταξύ των επιλογών που διανοίγονται στο NATO είναι να υιοθετήσει μια διαδικασία εθνικής συμφιλίωσης, με τη μεσολάβηση του ΟΗΕ. Η επιλογή αυτή θα μπορούσε να θέσει τις βάσεις για μια βιώσιμη διαδικασία μετά τη σύγκρουση. Στο πλαίσιο αυτό, η εντεινόμενη στρατιωτική πίεση και η εντατικοποίηση των επαφών με τους αντάρτες είναι κατανοητή. Σε αντίθετη περίπτωση, η εντατικοποίηση των στρατιωτικών επιχειρήσεων ή/και ο εξοπλισμός των ανταρτών θα μπορούσαν να μειώσουν σημαντικά τη διεθνή νομιμότητα του NATO στη Λιβύη και να περιπλέξουν τα σχέδια μετά τη σύρραξη. Οι στρατιωτικές επιχειρήσεις πρέπει να ενσωματωθούν σε μια ευρύτερη πολιτική στρατηγική με στόχο την αποδυνάμωση του καθεστώτος Gheddafi με την παράλληλη παροχή κινήτρων σε αυτά τα τμήματα της λιβυκής κοινωνίας που συνεχίζουν να υποστηρίζουν τον Gheddafi. Κατά πόσο θα είναι επιτυχής αυτή η στρατηγική, δεν είναι δυνατό να προβλεφθεί. Ακολουθώντας αυτή τη διττή προσέγγιση των στρατιωτικών μέσων σε συνδυασμό με τη διαμεσολάβηση εθνικής συμφιλίωσης θα αποδεικνυόταν ότι το NATO και οι εταίροι του έχουν συγκεκριμένο σχέδιο για το μέλλον της Λιβύης που δεν περιορίζεται μόνο στο ποιος θα κυβερνήσει τη χώρα όταν υποχωρεί η βία.

Catherine Ashton, «Τι έπεται στη Βόρεια Αφρική;», Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 5/4/2011⁷.

«Μερικές φορές το πιο δύσκολο ερώτημα στην παγκόσμια πολιτική είναι: «και μετά τι γίνεται;». Στην Ιστορία βρίθουν τα παραδείγματα από νικηφόρους πολέμους, ηττημένους από την ειρήνη που ακολούθησε. Όσον αφορά την Λιβύη, επιτυχία δεν σημαίνει μόνο να προστατεύσουμε τον άμαχο πληθυσμό τις μέρες που έρχονται ή και να εξασφαλίσουμε το τέλος του καθεστώτος του συνταγματάρχη Καντάφι. Η επιτυχία απαιτεί μια στρατηγική όσον αφορά αυτό που θα κάνουμε στη συνέχεια.

Γνωρίζουμε κατ' αρχήν τι πρέπει να γίνει, προκειμένου να τεθούν οι βάσεις για μια καλά εδραιωμένη δημοκρατία - μια δημοκρατία που θα διαρκέσει και δεν θα διαλυθεί στον άνεμο. Χρειαζόμαστε ένα κράτος δικαίου, το οποίο θα διοικούν έντιμες αστυνομικές δυνάμεις και ανεξάρτητοι δικαστές. Χρειαζόμαστε μια αποτελεσματική και διάφανη διακυβέρνηση σε εθνικό και τοπικό επίπεδο. Χρειαζόμαστε νομικά κατοχυρωμένα δικαιώματα κυριότητας, ελευθερία λόγου και ελεύθερα συνδικάτα. Χρειαζόμαστε πάνω από όλα μια ταχεία και ευρεία εξάπλωση της ευημερίας, ώστε όλη η κοινωνία να αντιληφθεί ότι η δημοκρατική μεταρρύθμιση είναι προς συμφέρον της.

Δεν πρόκειται απλώς για δυτικές φιλελεύθερες ιδέες. Τις τελευταίες βδομάδες εγώ προσωπικά αντιλήφθηκα ότι οι ιδέες αυτές εμπνέουν τους οπαδούς των μεταρρυθμίσεων

στην Τύνιδα και το Κάιρο, το δε προσωπικό μου διαπίστωσε πόση όρεξη γι' αυτές εκδηλώνεται στους δρόμους της Βεγγάζης, αλλά και της Τρίπολης.

Θα εκθέσω τι μπορεί να κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, και με ποιον τρόπο επιθυμούμε να συνεργαστούμε με τον υπόλοιπο δυτικό κόσμο -και κατά κύριο λόγο τον Αραβικό Σύνδεσμο- για να το επιτύχουμε. Κάποιοι ζήτησαν ένα νέο Σχέδιο Μάρσαλ. Σίγουρα είναι σωστή η αίσθηση αυτή. Ωστόσο, η Βόρεια Αφρική του 21ου αιώνα δεν μοιάζει με την Ευρώπη της δεκαετίας του 1940. Πρέπει να διαμορφώσουμε μια νέα και στοχοθετημένη στρατηγική για το έργο που καλούμεθα να φέρουμε εις πέρας, στην καρδιά της οποίας υπάρχουν τρεις έννοιες - χρήματα, πρόσβαση στην αγορά και κινητικότητα.

Όσον αφορά τα χρήματα, θέλω η Ευρώπη να συνεισφέρει δισεκατομμύρια ευρώ για την ανάπτυξη των οικονομιών της Λιβύης, της Αιγύπτου και της Τυνησίας. Μέρος από αυτά θα προέρχεται από ίδια κεφάλαια της Ε.Ε. Ελπίζω πως τα κράτη-μέλη και τα μέλη του Κοινοβουλίου θα με βοηθήσουν να αναζητήσω τα υπόλοιπα από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα για την Αναδιάρθρωση και την Ανάπτυξη.

Γνωρίζουμε ωστόσο ότι η βοήθεια μπορεί να διαδραματίσει τελικά μονάχα περιορισμένο ρόλο. Οι χώρες θα πρέπει να βαδίσουν προς την ευημερία χάρη στην εργασία και τη συναλλαγή. Γι' αυτό και είναι τόσο σημαντικά τα ζητήματα που αφορούν την πρόσβαση στην αγορά: την ικανότητα πώλησης αγαθών σε πιο εύπορες χώρες.

Ως ο πλουσιότερος γείτονας της Βορείου Αφρικής, η Ευρώπη έχει καίριο ρόλο να διαδραματίσει. Τυπικά, υπάρχουν λίγα πλέον εμπόδια στις συναλλαγές. Υπάρχουν όμως άλλου είδους εμπόδια. Σωστά επιμένουμε να ανταποκρίνονται οι εισαγωγές, τόσο των τροφίμων όσο και των μεταποιημένων προϊόντων, στα υψηλότερα δυνατά πρότυπα. Δεν πρέπει μόνο να καταργήσουμε με τον χρόνο τους εναπομείναντες δασμολογικούς φραγμούς, αλλά και να συνεργαστούμε με τις νέες δημοκρατίες της Βορείου Αφρικής, ώστε έμπρακτα να τις βοηθήσουμε να πωλούν αγαθά και υπηρεσίες στην Ευρώπη.

Ένα συγκεκριμένο μέτρο που ζητώ να εγκρίνουν τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. είναι ένα πρόγραμμα για την ενίσχυση της αγροτικής ανάπτυξης στη Βόρεια Αφρική, ούτως ώστε η Αίγυπτος, η Τυνησία και, όταν έρθει η στιγμή, η Λιβύη να μπορούν να παράγουν τρόφιμα στην ποιότητα που ζητεί ο Ευρωπαίος καταναλωτής. Όλα αυτά τα μέτρα θα πρέπει να βοηθήσουν την προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων, τα οποία θα αποβούν ζωτικά για την επίτευξη της ευημερίας.

Η μεγαλύτερη κινητικότητα απαιτεί επίσης ένα φάσμα μέτρων. Η Ε.Ε. έχει ήδη αρκετά προγράμματα υποτροφιών όπως το Erasmus Mundus, EuroMed Youth και το Tempus. Αυτά μπορούν να ενισχυθούν, ώστε να φέρουν περισσότερους φοιτητές στην Ευρώπη και να βοηθήσουν έτσι στην αξιοποίηση των δεξιοτήτων των νέων δημοκρατιών. Θα πρέπει επίσης να αναθεωρήσουμε τα καθεστάτα θεώρησης, ούτως ώστε να μπορούν να ταξιδεύουν ευκολότερα ανάμεσα στην Ευρώπη και τη Βόρεια Αφρική επιχειρηματίες, γυναίκες, και όσοι διαθέτουν επαγγελματικά προσόντα.

Δέχομαι ότι δεν είναι και τόσο θεαματικό το θεματολόγιο αυτό. Είναι όμως φιλόδοξο. Τις τελευταίες αυτές βδομάδες πολλοί είπαν πως τα γεγονότα στην Βόρεια Αφρική αποτελούν μια ιδιαίτερη πρόκληση την οποία πρέπει να αναλάβει η Ε.Ε. Συμφωνώ μαζί τους. Είναι σημαντικό για τον κόσμο να γίνουν σταθερές δημοκρατίες η Λιβύη, η Αίγυπτος, η Τυνησία και άλλες χώρες της περιοχής. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό

⁷ http://news.kathimerini.gr/4dcgi/w_articles_columns_2_05/04/2011_438151

για την Ευρώπη, γιατί οι χώρες αυτές είναι γειτονικές μας. Μια αποτυχία θα ήταν κακή και για τους πολίτες μας, κι όχι απλώς φρικτή για τους δικούς τους.

Το ζητούμενο για μας δεν είναι μόνο τι γίνεται τις μέρες που έρχονται, αλλά τι θα γίνει τους μήνες και τα χρόνια αφού επιστρέψει η ειρήνη και στραφεί η προσοχή των μέσων ενημέρωσης σε άλλες κρίσεις αλλού.»

Τίμοθι Γκάρτον Ας, «Η Λιβύη φώτισε τα βαθιά ρήγματα της Γηραιάς Ηπείρου», ΤΟ ΒΗΜΑ, 26/3/2011

«Να λοιπόν που οι Ευρωπαίοι είναι «από τον Άρη» και οι Αμερικανοί «από την Αφροδίτη». Μόνο που τέτοια στερεότυπα είναι τόσο παραπλανητικά σήμερα όσο ήταν και την εποχή του πολέμου στο Ιράκ. Τώρα, όπως και τότε, οι Αμερικανοί είναι διχασμένοι - και οι Ευρωπαίοι ακόμη περισσότερο.

Η Γαλλία και η Βρετανία ηγήθηκαν αυτής της εκστρατείας για την επιβολή μιας Ζώνης Απαγόρευσης Πτήσεων και για τη λήψη «όλων των απαραίτητων μέτρων» για την προστασία των αμάχων στη Λιβύη.

Η Γερμανία κράτησε με επιδεικτικό τρόπο τις αποστάσεις της. Η κυβέρνηση Ομπάμα έδειξε στην αρχή σχεδόν «γερμανικά» επίπεδα διστακτικότητας, αλλά άλλαξε στάση μετά τις θηριωδίες του Καντάφι, την εμπλοκή του Αραβικού Συνδέσμου και πιέσεις από πολλούς Αμερικανούς.

Ως προς τη Γαλλία, δεν πρέπει να έχουμε ψευδαισθήσεις για τα προσωπικά κίνητρα του Νικολά Σαρκοζί. Ελπίζει ότι ο πρωταγωνιστικός ρόλος στη διεθνή σκηνή θα αυξήσει τη δημοτικότητά του και τις πιθανότητες να επανεκλεγεί πρόεδρος της Γαλλίας το 2012. Η αποφασιστική δράση του για την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Αράβων υποτίθεται ότι θα συγκαλύψει τις αποτρόπαιες επιδόσεις της κυβέρνησής του που διατηρούσε στενές σχέσεις με τους άραβες ηγέτες, οι οποίοι ποδοπατούσαν ακριβώς αυτά τα δικαιώματα. Ανάμεσά τους ο Χόσνι Μουμπάρακ, μέχρι πρόσφατα συμπρόεδρος της «Ένωσης για τη Μεσόγειο» με τον Σαρκοζί, ο Μπεν Αλι της Τυνησίας, και, ναι, ακόμη και ο ίδιος ο Μοαμάρ Καντάφι.

Ο βρετανός πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον βρίσκεται σε διαφορετική πολιτική θέση, αλλά κατέληξε σε ένα παρόμοιο συμπέρασμα.

Τα κίνητρα των ανθρώπων είναι πάντοτε ανάμεικτα. Αυτό που έχει σημασία είναι τα υπέρ και τα κατά της υπόθεσης, και η πραγματικότητα στο έδαφος.

Δεν ήταν οι ψευδαισθήσεις μεγαλείου του Σαρκοζί αυτές που έπεισαν τον Αραβικό Σύνδεσμο να στηρίξει και το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ να εγκρίνει τέτοια δράση. Ο Καντάφι που σκοτώνει τον λαό του- και απειλεί να εξοντώσει πολλούς ακόμη- ήταν αυτό που τους έπεισε. Ο δρ Σαΐφ αλ-Ισλάμ Καντάφι (με αμφιλεγόμενο διδακτορικό από τη London School of Economics) που παραληρούσε επάνω σε ένα τανκ ήταν αυτό που τους έπεισε. Η απόφαση υπέρ της επέμβασης, που ελήφθη νηφάλια και χωρίς ψευδαισθήσεις, βασίζεται σε μία υπόθεση: πολύ σύντομα τα πράγματα θα γίνονταν πολύ χειρότερα, θανάσιμα χειρότερα για πολλούς, αν δεν παρεμβαίναμε. Αυτή ήταν η λογική που έπεισε την πλειοψηφία του Συμβουλίου Ασφαλείας να εγκρίνει το ψήφισμα του 1973. Αλλά δεν έπεισε τη Ρωσία, την Κίνα, τη Βραζιλία και την Ινδία. Δεν έπεισε ούτε τη Γερμανία.

Αντί να είναι το «αχώριστο ζευγάρι» στην καρδιά της Ευρώπης, οι υπουργοί Εξωτερικών της Γαλλίας και της Γερμανίας, ο Αλέν Ζιπέ και ο Γκίντο Βεστερβέλε,

βρίσκονται σε ανοιχτή διαφωνία. «Εγώ λέω απλώς αυτό που σκέφτομαι και εκείνος κάνει το ίδιο» είπε ο Ζιπέ, έπειτα από έναν διαξιφισμό τους την περασμένη Δευτέρα στις Βρυξέλλες. Και η εφημερίδα «Le Monde» γράφει ότι ο Ζιπέ χαρακτήρισε «νεκρή» την κοινή πολιτική ασφαλείας και άμυνας της Ευρώπης.

Το ζήτημα εδώ δεν είναι η άμεση στρατιωτική συμμετοχή της Γερμανίας. Οι πάντες θα είχαν δείξει κατανόηση αν κάτι τέτοιο δεν ήταν δυνατόν. Αλλά πώς μπόρεσε η Γερμανία να μη στηρίξει ένα ψήφισμα του ΟΗΕ που το στήριζαν οι ευρωπαίοι εταίροι της, οι Ηνωμένες Πολιτείες και ο Αραβικός Σύνδεσμος;

Ακόμη χειρότερα, ο Βεστερβέλε επικαλέστηκε προσφάτως τις αμφιβολίες που εκφράστηκαν για την έκταση της στρατιωτικής δράσης από τον Αραβικό Σύνδεσμο για να υπερασπιστεί την γερμανική αποχή. «Υπολογίσαμε τους κινδύνους. Βλέποντας ότι τρεις ημέρες αφότου άρχισε αυτή η επέμβαση ο Αραβικός Σύνδεσμος ήδη την επικρίνει, πιστεύω ότι είχαμε σοβαρούς λόγους» είπε. Την ώρα που γάλλοι και βρετανοί πιλότοι βάζουν σε κίνδυνο τη ζωή τους, ο γερμανός υπουργός Εξωτερικών ενθαρρύνει τον Αραβικό Σύνδεσμο να επικρίνει την επιχείρηση.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι για αυτή τη στάση της Γερμανίας. Ο Βεστερβέλε είναι ένας από τους πιο ανίσχυρους υπουργούς Εξωτερικών που είχε το Βερολίνο εδώ και πολύ καιρό. Ως ηγέτης των Ελεύθερων Δημοκρατών, φοβάται κάποιες σημαντικές τοπικές εκλογές στα κρατίδια, το ίδιο και η Ανγκελα Μέρκελ. Όπως τόσοι άλλοι σύγχρονοι ευρωπαίοι πολιτικοί, ακολουθούν την κοινή γνώμη αντί να ηγούνται αυτής.

Ακόμη και αν πιστεύετε ότι η στάση της Γερμανίας στο ζήτημα της Ζώνης Απαγόρευσης Πτήσεων ήταν σωστή και της Γαλλίας λανθασμένη, πρέπει να ομολογήσετε ότι αυτός ο διχασμός διαψεύδει τους ισχυρισμούς της Ευρώπης ότι διαθέτει κοινή εξωτερική πολιτική.

Μη με παρεξηγήσετε: η κριτική μου απέναντι στη γερμανική στάση δεν σημαίνει ότι δεν έχω αμφιβολίες για αυτή την επιχείρηση. Έχω πολλές αμφιβολίες, όπως όλοι όσοι γνωρίζω. Είμαι, φυσικά, πεπεισμένος ότι το σχεδόν βέβαιο αποτέλεσμα μιας συνεχιζόμενης αδράνειας θα ήταν τρομακτικό για τους αμάχους που δέχονται επίθεση από τις δυνάμεις του Καντάφι. Ότι τα πράγματα θα είχαν εξελιχθεί χειρότερα αν δεν είχαμε αναλάβει δράση. Αλλά τώρα πρέπει να αποδείξουμε ότι τα πράγματα θα πάνε καλύτερα ακριβώς επειδή αναλάβαμε.»

ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Αγγλικός Τύπος

Στον αγγλικό τύπο, γίνεται αναφορά στις δηλώσεις του Γάλλου υπουργού Alain Juppé ότι το NATO πρέπει να ασκήσει επαρκώς το ρόλο του και ότι η Γαλλία επιθυμεί να αναλάβει ηγετικό ρόλο στις επιχειρήσεις, προσθέτοντας ότι οι μέχρι τώρα προσπάθειες δεν είναι αρκετές για την εξουδετέρωση των βαρέων όπλων των δυνάμεων του Gaddafi και την προστασία του άμαχου πληθυσμού. Στο ίδιο μήκος κύματος ήταν και οι δηλώσεις του Βρετανού ομολόγου του William Hague, ο οποίος κάλεσε το NATO να συνεχίσει και να ενισχύσει τις στρατιωτικές προσπάθειές του στη Λιβύη για την προστασία του άμαχου πληθυσμού. «Αυτός είναι ο λόγος που το Ηνωμένο Βασίλειο προσέφερε τις τελευταίες εβδομάδες επιπλέον αεροσκάφη ικανά να πλήττουν χερσαίους

στόχους που απειλούν τον άμαχο πληθυσμό και εννοείται ότι είναι ευπρόσδεκτες και άλλες χώρες να πράξουν το ίδιο». Ο υπουργός εξωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου πρόσθεσε ότι ένα «βιώσιμο» μέλλον για τη Λιβύη σημαίνει αποχώρηση του Muammar Gaddafi από την ηγεσία της.

Στο επίκεντρο των δημοσιεύσεων του αγγλικού τύπου βρέθηκε και η δέσμευση των «27» να ενισχύσουν τις δυνατότητες της ευρωπαϊκής δύναμης συνοριοφυλακής FRONTEX, αλλά και τις οικονομικές σχέσεις τους με τις χώρες της Νοτίου Μεσογείου που βαδίζουν προς τον εκδημοκρατισμό. Σύμφωνα με τον αγγλικό τύπο, ο Herman Van Rompuy εμφανίστηκε επιφυλακτικός αναφορικά με το μέλλον της Λιβύης και με το ότι η ανατροπή ενός δικτάτορα δεν σημαίνει και το άνοιγμα του δρόμου για τη δημοκρατία. Ο Πρωθυπουργός της Βρετανίας David Cameron ζήτησε από την Ε.Ε. και τη διεθνή κοινότητα να εξετάσουν την επιβολή κυρώσεων στον πετρελαϊκό τομέα της Λιβύης γιατί το καθεστώς συνεχίζει να συγκεντρώνει τεράστια ποσά χρημάτων. Τέλος αναφορά έγινε στο ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση ετοιμάζεται να υποδεχτεί ένα τεράστιο κύμα μεταναστών. Σύμφωνα με εκτιμήσεις της Frontex, η κρίση στη βόρεια Αφρική πιθανώς να φέρει στην Ευρώπη 500.000 με 1,5 εκατ. μετανάστες που θα κατευθυνθούν κυρίως σε Ιταλία, Ελλάδα και Μάλτα.

Ο Ιταλός πρωθυπουργός, Silvio Berlusconi υπογράμμισε ότι η Ιταλία δεν συνομιλεί πλέον με τον Gaddafi, ωστόσο εκτίμησε ότι δεν πρόκειται να εγκαταλείψει την εξουσία επειδή φοβάται ότι θα παραπεμφθεί ενώπιον της διεθνούς δικαιοσύνης. Επιπλέον στον αγγλικό τύπο γίνεται εκτενής αναφορά στις δηλώσεις του ίδιου του Gaddafi, ο οποίος απείλησε την Ε.Ε. ότι θα σταματήσει να υποστηρίζει τον αγώνα κατά της διεθνούς τρομοκρατίας και της λαθρομετανάστευσης. Αναφορά γίνεται και στις δηλώσεις των ΗΠΑ, της Βρετανίας και της Γαλλίας ότι η εκστρατεία των αεροπορικών πληγμάτων που διεξάγουν δε θα τελειώσει ώσπου ο Gaddafi να εγκαταλείψει την εξουσία.

- Rentoul J, "Blair: "Libya is less like Iraq and more like Kosovo", 5/4/2011, The Independent
- Rentoul J, "Blair: The Man With the Plan", 8/4/2011, The Independent
- Blitz J, Dombey D, "France in outburst over Libya campaign", 12/4/2011, Financial Times
- Robinson G, "Libya rebels and west reject peace plan", 12/4/2011, Financial Times
- Wigglesworth R, "Rebels push Gaddafi's forces out of Misurata", 24/4/2011, Financial Times
- Peel M, "Assad's family picked up by west's radar", 24/4/2011, Financial Times
- Blitz J, Dombey D, "Air strikes hurt Gaddafi's ground forces", 25/4/2011, Financial Times
- Blitz J, "US and UK to look at Libya fuel blockade", 25/4/2011, Financial Times

Γαλλικός Τύπος

Όπως αναφέρεται στο γαλλικό τύπο, οι εξεγέρσεις στον αραβικό κόσμο εξέπληξαν την Ευρώπη. Αναφέρεται ότι τα αυταρχικά καθεστώτα στα οποία στηρίχθηκε η Ε.Ε. για τη μεσογειακή πολιτική της έχουν εν μέρει καταρρεύσει. Όμως, οι αντιδράσεις των κρατών μελών και της Ύπατης Εκπροσώπου, Catherine Ashton χαρακτηρίζονται ως ανοργάνωτες, και υποστηρίζεται ότι υπήρχαν ουσιαστικές διαφορές σχετικά με τη σκοπιμότητα και τις λεπτομέρειες της επέμβασης στη Λιβύη. Σύμφωνα με τον τίτλο του

άρθρου του Alain Frachon στη "Le Monde", «η ευρωπαϊκή άμυνα, είναι νεκρή και θαμμένη στη Λιβύη». Η εξωτερική δράση της Ε.Ε. στη Λιβύη δεν χαρακτηρίζεται από ομοφωνία. Η Γαλλία και το Η.Β. θέλουν να επιβάλλουν τη γαλλο-βρετανική άμυνα στην Ευρώπη: οι δύο χώρες μαζί αντιπροσωπεύουν το ήμισυ των στρατιωτικών προϋπολογισμών των 27, και τα 2/3 των δαπανών για την έρευνα και την τεχνολογία. Σύμφωνα με την "Les Echos", η διμερής συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας που υπογράφηκε στο Lancaster House (2/11/2010) - πέντε μήνες πριν την κρίση στη Λιβύη - ανοίγει το δρόμο για ένα ευρύ φάσμα συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών που τίθεται σε εφαρμογή στη λιβυκή κρίση. Αναφέρεται ενδεικτικά ότι η λιβυκή αεροπορική εκστρατεία ενισχύεται από τη γαλλο-βρετανική άμυνα. Δεν μπορούμε, όμως, να μιλάμε για νίκη της άμυνας της Ευρώπης. Σύμφωνα με δηλώσεις του Jean-Pierre Maulny (αναπληρωτή διευθυντή του Ινστιτούτου Διεθνών και Στρατηγικών Σχέσεων / IRIS), η αντίδραση της Ε.Ε. αποτελεί μια οργανωμένη άμυνα. Πρόσθεσε ότι, όταν υπάρχει μια διεθνής κρίση, είναι δύσκολο να επιτευχθεί ομοφωνία και κανείς δεν μπορεί να φανταστεί ένα είδος θετικής ουδετερότητας.

Ο γαλλικός τύπος είναι γλαφυρός στην περιγραφή των ομάδων που δημιουργούνται στην Ε.Ε. για την εξωτερική δράση στη Λιβύη και παρουσιάζει, από τη μια πλευρά, τη δραστηριοποίηση της Γαλλίας και της Μεγάλης Βρετανίας, οι οποίες βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των εξελίξεων και από την άλλη υπερτονίζει τη μη συμμετοχή-συνεργασία της Γερμανίας και της Πολωνίας. Η Γερμανία - η τρίτη μεγαλύτερη ευρωπαϊκή στρατιωτική δύναμη έχει δηλώσει, μέσω της Angela Merkel, ότι δεν είναι έτοιμη να επέμβει στρατιωτικά. Σύμφωνα με το γαλλικό τύπο, η αποχή του Βερολίνου στα Ηνωμένα Έθνη δεν έγινε θετικά δεκτή από τη Γαλλία. «Οι Γερμανοί θα μπορούσαν να ψηφίσουν υπέρ, ακόμα και αν απέχουν από την έναρξη στρατιωτικών μέσων», λέει ο Jean-Pierre Maulny. Όπως επισημαίνει ο υπεύθυνος για θέματα άμυνας στο Σοσιαλιστικό Κόμμα Louis Gautier, η θέση της Γερμανίας τονίζει τη διαίρεση των 27 και την πολιτική ανωριμότητα της ευρωπαϊκής άμυνας και του NATO».

Σε δημοσίευμα της "Le Monde", ο Donald Tusk, Πρωθυπουργός της Πολωνίας, κατήγγειλε την Ε.Ε. για «υποκρισία» στη Λιβύη. Δήλωσε ότι η Πολωνία δεν έχει πεισθεί πλήρως ότι η επέμβαση είναι δικαιολογημένη αλλά υποστήριξε ότι η χώρα του, ως μέλος του NATO και της Ε.Ε., είναι πρόθυμη να παράσχει ανθρωπιστική βοήθεια. Θεωρεί ότι η Ε.Ε. δεν είναι έτοιμη να υπερασπιστεί τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπου και αν παραβιάζονται και ότι η Λιβύη δεν είναι παρά άλλο ένα παράδειγμα της ευρωπαϊκής υποκρισίας, όπως φανερώνει η συμπεριφορά της Ένωσης έναντι του λιβυκού καθεστώτος κατά τα τελευταία χρόνια, ακόμη και τους τελευταίους μήνες. Επίσης, τόνισε ότι πρέπει να αποφεύγεται η χρήση δύο μέτρων και δύο σταθμών, να παρεμβαίνει, δηλαδή, η Ε.Ε. μόνο όταν διακυβεύονται πετρελαϊκά συμφέροντα. Σε ερώτηση σχετικά με τη διαίρεση της Ε.Ε. από τη μια πλευρά στη συμμαχία Βερολίνου-Βαρσοβίας και, από την άλλη πλευρά, στο Παρίσι και το Λονδίνο, ο D. Tusk απάντησε ότι δεν υπάρχει καμία διαρκής συμμαχία στην Ε.Ε. και ότι τα κράτη ομαδοποιούνται ανάλογα με τις περιστάσεις. Η Πολωνία θα στείλει στρατεύματα στη Λιβύη μόνο αν είναι ουσιαστικής σημασίας, καθώς έχει εμπλακεί στο Αφγανιστάν με 3.000 στρατιώτες και έχει συγκεντρώσει οικονομικούς και τεχνικούς πόρους για την ολοκλήρωση αυτής της αποστολής.

Σύμφωνα με άρθρο της "Le Monde", η λιβυκή κρίση είναι ένας τρόπος για να δοκιμαστεί η ευρωπαϊκή διπλωματία. Η «δύναμη» στην Ευρώπη είναι πιθανόν «μετα-εθνική» ή «μεταμοντέρνα» και βασίζεται στην ανοχή. Σε αυτό το πλαίσιο, η Ε.Ε.

επιδιώκει να υπερασπιστεί τα συμφέροντά της σε μια λογική σχέσεων εξουσίας και αμοιβαιότητας, «φορώντας» ένα παγκόσμιο όραμα. Στην πράξη, διαπρέπει περισσότερο στο ρόλο της «πολιτικής δύναμη» ή της «δύναμης -πρότυπο» παρά της «σκληρής δύναμης», όπως επιβεβαιώνεται και από τη λιβυκή κρίση.

Τέλος, αναφέρεται ότι, παρά τα όσα μπορεί να εμφανίζονται ως αδυναμία, η Ευρώπη δεν στερείται σημαντικών πλεονεκτημάτων στις εξωτερικές της σχέσεις μετά την κρίση. Αποτελεί πρόβλημα για την Ευρώπη ότι δεν ανταποκρίνεται άμεσα και με συντονισμένο τρόπο όταν ξεσπά μια κρίση. Όμως, όταν η κατάσταση σταθεροποιηθεί θα αναλάβει το ρόλο της μέσα από τα επιτεύγματά της δηλαδή τη «Διαδικασία της Βαρκελώνης» (1995) και την Ένωση για τη Μεσόγειο (2008). Η πρόκληση για την Ε.Ε. είναι να ενισχυθεί και να αναπτυχθεί η ικανότητα της για κοινή δράση με την προϋπόθεση ότι τα κράτη μέλη είναι πρόθυμα να υπερβούν τις εσωτερικές τους αντιπαλότητες. Χρειάζεται να συγκεντρώσει περισσότερα μέσα, να αυξηθεί η σύγκλιση των εθνικών προτιμήσεων μέσω ενός πιο συστηματικού διαλόγου μεταξύ των μεγάλων χωρών, καθώς και να διαμορφωθεί ένα κοινό όραμα με τον ορισμό των κοινών συμφερόντων.

- "L'Europe de la défense, morte et enterrée en Libye", Alain Frachon, Le Monde, 01-04-2011.
- "Comment mieux affirmer la diplomatie européenne?", Le Monde, 26-04-2011.
- "Sarkozy et Cameron imposent l'axe franco-britannique à l'Europe de la defense", Alain Ruello, Les Echos, 20-3-2011.
- «Alain Juppé juge "insuffisant" le rôle de l'OTAN en Libye», Le Monde avec AFP et Reuters, 12-04-2011.
- "Le premier ministre polonais dénonce "l'hypocrisie" de l'UE sur la Libye", Le Monde, 08-04-2011.
- "Libye: l'Otan prend le commandement militaire des operations", Anne Bauer, Les Echos, 25-03-2011
- «Libye: Paris et Londres évoquent une "fin de regime"», Le Monde avec AFP et Reuters, 30-3-2011.

Γερμανικός Τύπος

Το ενδιαφέρον των γερμανικών δημοσιευμάτων στρέφεται τους τελευταίους μήνες στο ερώτημα της συμμετοχής ή μη της Γερμανίας στις στρατιωτικές επιχειρήσεις κατά της Λιβύης. Η επισκόπηση που ακολουθεί επικεντρώνεται πρωτίστως στο πως ο γερμανικός τύπος σχολιάζει την εξωτερική πολιτική της Γερμανίας, τη στάση της απέναντι στους συμμάχους της και τους Ευρωπαίους εταίρους και κατ' επέκταση την αντίδραση της ΕΕ στις εξελίξεις στη Λιβύη.

Ο διχασμός της Γερμανίας για τη Λιβύη και η απόφαση της γερμανικής κυβέρνησης να μη συμμετάσχει στις στρατιωτικές επιχειρήσεις παρά μόνο μέσω λογιστικής και τεχνικής βοήθειας, προκαλεί τη δυσφορία των συμμάχων, οι οποίοι μάλιστα κάνουν λόγο για στροφή της εξωτερικής πολιτικής της Γερμανίας προς την απομόνωση. Η στάση της γερμανικής κυβέρνησης δίνει μία ξεκάθαρη εικόνα για τον διχασμό που επικρατεί στον πολιτικό κόσμο της χώρας, αλλά και στην γερμανική κοινή γνώμη, η οποία, στην πλειοψηφία της, τάσσεται κατά της γερμανικής εμπλοκής στη Λιβύη.

Η έντονη κριτική που ασκείται στη χώρα προκαλεί σε μεγάλο βαθμό το ενδιαφέρον των Γερμανών αρθρογράφων. Χαρακτηριστικό είναι το άρθρο της εφημερίδας Die Welt στα τέλη Απριλίου με τίτλο: «Η Γερμανία διακινδυνεύει την εμπιστοσύνη των εταίρων της», όπου ο αρθρογράφος προσπαθεί να «αφυπνίσει» τον πολιτικό κόσμο για τις αρνητικές επιπτώσεις της εξωτερικής πολιτικής της χώρας. Σημαντική μερίδα Γερμανών αρθρογράφων συμμερίζεται με ιδιαίτερο σθένος τις απόψεις κορυφαίων ξένων αρθρογράφων που υποστηρίζουν ότι η χώρα έχει εισέλθει σε μία περίοδο «έντονης ασάφειας» και «εθνικιστικών υπολογισμών» που θέτει σε κίνδυνο το σημαντικότερο όπλο της Γερμανίας, την εμπιστοσύνη των συμμάχων της. Από την άλλη πλευρά, δημοσιεύματα με πιο «συντηρητικό» προσανατολισμό προειδοποιούν ότι η εμπλοκή στη Λιβύη εμπεριέχει ανυπολόγιστα ρίσκα.

Ως προς τις πρωτοβουλίες της Ε.Ε. απέναντι στις εξελίξεις στη Λιβύη, ο γερμανικός τύπος διατηρεί μία επιφυλακτική στάση. Ο κύριος λόγος είναι η αδυναμία επίτευξης συμφωνίας και εξεύρεσης ενός κοινού παρονομαστή μεταξύ των κρατών-μελών ως προς την επονομαζόμενη επιχείρηση EUFOR LIBYA. Εξάλλου και η Ύπατη Εκπρόσωπος, Catherine Ashton φαίνεται στους Γερμανούς αρκετά προσεκτική ως προς την εντολή, τις πηγές και τους στόχους μίας πιθανής ανάμειξης της ΕΕ.

- Christoph B. Schiltz, "Westerwelle will "Opfern des Krieges helfen", Die Welt, 12/4/2011
- "Schutz humanitärer Hilfe: EU bereitet Militäreinsatz in Libyen vor", Handelsblatt, 12/4/2011
- Clemens Wergin, "Die Europäische Union sucht ihre Aufgabe in Libyen", Die Welt, 12/4/2011
- Christoph B. Schiltz, "EU will Soldaten nach Libyen schicken", Die Welt, 13/4/2011
- Gerd Held, "Zu viel Moral schadet", Die Welt, 18/4/2011
- Rainer Hermann, "Ein zögerliches Europa", FAZ, 19/4/2011
- "Deutschland braucht Realpolitiker statt Moralapostel", Die Welt, 20/4/2011
- "Die Aufstände nehmen kein Ende", FAZ, 24/4/2011
- Michael Stürmer, "Deutschland verspielt das Vertrauen seiner Partner", Die Welt, 25/4/2011

ΤΥΠΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

- Βερέμης Θ., «Ιστορία και Ουτοπία», Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 23/4/2011.
- Βερέμης Θ., «Τα πρόσωπα της Τουρκίας», Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 3/4/2011.
- Ιωακειμίδης Π.Κ., «Το τέλος ενός πολέμου», ΤΑ ΝΕΑ, 6/5/2011.
- Ιωακειμίδης Π.Κ., «Το ερώτημα για το ευρώ παραμένει», ΤΑ ΝΕΑ, 1/4/2011
- Ιωακειμίδης Π.Κ., «Τα παθήματα, μαθήματα;», ΤΑ ΝΕΑ, 28/4/2011
- Ιωακειμίδης Π.Κ., «Κύπρος και Σημίτης», ΤΑ ΝΕΑ, 15/4/2011
- Ιωακειμίδης Π.Κ., «Αστάθεια στην Ευρώπη», ΤΑ ΝΕΑ, 7/4/2011
- Κουλουμπής Θ., «Εξωτερική πολιτική σε περίοδο οικονομικής κρίσης», Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 8/5/2011.
- Κουλουμπής Θ., «Κύπρος 1954-74: οι ευθύνες και των άλλων», Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 30/4/2011.

- Κουλουμπής Θ., «Κύπρος 1954 - 74. Λάθη και διδάγματα», Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 17/4/2011.
- Κουτσιαράς Ν., «Απόψεις και...απόψεις περί χρέους», 11/4/2011, <http://www.poleconomix.gr>.
- Κουτσιαράς Ν., «Μακροοικονομική θεωρία και πολιτική (επιστήμη)», 30/3/2011, <http://www.poleconomix.gr>.
- Μαραβέγιας Ν., «Η Ελλάδα 30 χρόνια στην Ε.Ε.», Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 8/5/2011.
- Μαραβέγιας Ν., «Ευκαιρίες και κίνδυνοι για την Ελλάδα», Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 3/4/2011.
- Μαραβέγιας Ν., «Περί αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους», Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 17/4/2011.
- Μαραβέγιας Ν., «Μεταξύ Σκύλλας και Χάρυβδης», Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 30/4/2011.
- Μαραβέγιας Ν., «Τι θέλουν οι διεθνείς αγορές», Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 10/4/2011.
- Μαραβέγιας Ν., «Υπάρχει σταύρωση χωρίς ανάσταση;», Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 23/4/2011.
- Παντελίδου Μαλούτα Μ., «Ποια είναι η θέση των γυναικών στην αγορά εργασίας στην Ελλάδα;», 6/4/2011, <http://www.poleconomix.gr>.
- Τσούκαλης Λ., «Τα μυαλά χρειάζονται αναδιάρθρωση», Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 17/4/2011.

ΞΕΝΟΣ

- “A united Libyan nation can avoid partition”, 18/4/2011, Financial Times
- “Nato takes sole command of Libya air operations”, 30/3/2011, The Independent
- “Oman protests resume after deadly clashes”, 2/4/2011, The Independent
- “Syrian authorities make arrests following protests”, 2/4/2011, The Independent
- “Syrian minister to form government”, 3/4/2011, The Independent
- “UN jurist to review Gaza war criticism”, 8/4/2011, The Independent
- •Adrian Hamilton, “None of us knows what will happen next in Libya”, 30/3/2011, The Independent
- Ballas M, “Arab-Israeli actor gunned down in West Bank town”, 5/4/2011, The Independent
- Blair D, “Saudi oil response to Libya ‘limited’”, 12/4/2011, Financial Times
- Blair D, “Saudis ‘throttled back’ oil output”, 12/4/2011, Financial Times
- Blitz J, “Hague co-chairs Libya talks in Qatar”, 12/4/2011, Financial Times
- Blitz J, “US and UK to look at Libya fuel blockade”, 25/4/2011, Financial Times
- Blitz J, Dombey D, “Air strikes hurt Gaddafi’s ground forces”, 25/4/2011, Financial Times
- Blitz J, Dombey D, “France in outburst over Libya campaign”, 12/4/2011, Financial Times
- Blitz J, Dombey D, “France in outburst over Libya campaign”, 12/4/2011, Financial Times
- Cockburn P, “Shots fired as Syrian protesters take to the streets again”, 1/4/2011, The Independent
- Dinmore G, “UN says 500,000 flee Libya fighting”, 12/4/2011, Financial Times

- Dombey D, “Abducted Palestinian engineer denies knowledge of captive Israeli soldier”, 1/4/2011, The Independent
- Dombey D, “Israeli air strike kills three militants in Gaza”, 2/4/2011, The Independent
- Fisk R, “The Arab awakening began not in Tunisia this year, but in Lebanon in 2005”, 15/4/2011, The Independent
- Fisk R, “The Arab Spring stops here”, 30/3/2011, The Independent
- Kaminska I, “Goldman triggers commodity retreat”, 12/4/2011, Financial Times
- Lichfield J, “Gaza Strip: Israel retaliates as missile hits bus”, 8/4/2011, The Independent
- Lichfield J, “Iran at odds with France over ancient artworks”, 5/4/2011, The Independent
- Peel M, “Assad’s family picked up by west’s radar”, 24/4/2011, Financial Times
- Rentoul J, “Blair: ‘Libya is less like Iraq and more like Kosovo’”, 5/4/2011, The Independent
- Rentoul J, “Blair: The Man With the Plan”, 8/4/2011, The Independent
- Robinson G, “Libya rebels and west reject peace plan”, 12/4/2011, Financial Times
- Robinson G, “Libya rebels and west reject peace plan”, 12/4/2011, Financial Times
- Sengupta K, “Anger and grief as Gaddafi continues his savage assault”, 15/4/2011, The Independent
- Stewart C, “Assad in tentative moves to placate Syrian protesters”, 1/4/2011, The Independent
- Tapsfield J and Bentle D, “Cameron urges more Libya defections”, 29/3/2011, The Independent
- Wigglesworth R, “Rebels push Gaddafi’s forces out of Misurata”, 24/4/2011, Financial Times
- Wigglesworth R, “East Libya’s rationing weighs on trade”, 22/4/2011, Financial Times

ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ

- Barysch K., “The EU and Russia: All smiles and no action?”, Policy Brief, Απρίλιος 2011, www.cer.org.uk
- Brady H., “The June European Council: Migrants on their minds”, 8/4/2011 www.cer.org.uk
- Castle S., “Lady in Waiting. So where is the EU’s foreign policy chief?”, Foreign Policy, www.foreignpolicy.com
- Colombo S., “Morocco at the Crossroads: Seizing the window of opportunity for sustainable development”, MEDPRO Technical Report No. 2/ Απρίλιος 2011 www.iai.it
- Colombo S., “Morocco at the Crossroads: Seizing the window of opportunity for sustainable development”, 13/4/2011, MEDPRO Technical Papers.
- Comelli M., “Italy’s Love Affair with the EU: between Continuity and Change”, IAI WORKING PAPERS 11 | 08 - Απρίλιος 2011 στο www.iai.it
- Egenhofer C., Kurpas S., Maciej Kaczyński P., Van Schaik L. G., “The Ever-Changing Union: An Introduction to the History, Institutions and Decision-making Processes of the European Union, 2nd Fully Revised Edition”, Απρίλιος 2011, CEPS Paperbacks, www.ceps.be
- Grant C., “Europe needs a military avant-garde”, April/May 2011 - CER BULLETIN, ISSUE 77, www.cer.org.uk
- Guerzoni B. & Zuleeg F., “Working away at the cost of ageing: the labour market adjusted dependency ratio”, EPC Issue Paper No.64, Απρίλιος 2011, www.epc.eu

- Haug J., Lamassoure A., Verhofstadt G., Gros D., De Grauwe P. Ricard-Nihoul G., Rubio E., "Europe for Growth: For a Radical Change in Financing the EU", 6/4/2011, CEPS Paperbacks, www.ceps.be
- Lada A., "The Polish Presidency - pushing the agenda and shaping the Lisbon system", EPC Policy Brief, 2/5/2011, www.epc.eu
- Lannoo K., "The EU's response to the financial crisis – A mid-term review", CEPS Policy Briefs, 20/4/2011, www.ceps.be
- MacShane D., "Europe's parliament: Reform or perish?", essay Απρίλιος 2011, www.cer.org.uk
- Molino E. & Zuleeg F., "The EU Added Value Test to Justify EU spending: What impact for Regions and Local Authorities?", 2/5/2011, www.epc.eu
- O'Donnell C. M., "Can the Arab spring bring peace to the Middle East?", 21/4/2011, www.cer.org.uk
- Parkin J., "The difficult road to the Schengen Information System II", 4/4/2011, CEPS Paperbacks, www.ceps.be
- Pascouau Y., "Schengen area under pressure: controversial responses and worrying signs", Commentary, 3/5/2011, www.epc.eu
- Stratulat C. & Molino E. "Implementing Lisbon: what's new in comitology?", 15/4/2011, www.epc.eu
- Tindale St., "The EU budget: The Union risks having the wrong debate", April/May 2011 - CER BULLETIN, ISSUE 77, www.cer.org.uk
- Valasek T., "Surviving austerity: The case for a new approach to EU military collaboration", CER report, Απρίλιος 2011 www.cer.org.uk
- Whyte Ph., "The eurozone's bargain: Political pain without economic gain?", April/May 2011 - CER BULLETIN, ISSUE 77, www.cer.org.uk

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

- Baldini G., "The Different Trajectories of Italian Electoral Reforms", West European Politics Volume 34, Issue 3, 2011.
- Celis K., Krook M. L., Meier P., "The Rise of Gender Quota Laws: Expanding the Spectrum of Determinants for Electoral Reform", West European Politics Volume 34, Issue 3, 2011,
- Da Conceição-Heldt E., "Variation in EU member states' preferences and the Commission's discretion in the Doha Round", Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3.
- De Bièvre D., Eckhardt J., "Interest groups and EU anti-dumping policy", Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3.
- De Lombaerde P., "The Good, the Bad and the Ugly in Comparative Regionalism: A Comment on Sbragia" Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3.
- Dür A. & Elsig M., **Principals, agents, and the European Union's foreign economic policies**, Volume 18, Issue 3, 2011, Abstract: In the introduction to this collection on the principal-agent approach and the European Union's (EU) foreign economic policies we briefly present the EU's institutional structure for policy-making in trade, monetary,

development and international competition and financial policy. We also offer some data on the extent of the EU's involvement in the international economy. Our discussion of the principal-agent approach and how it can be applied to an analysis of the EU's foreign economic policies forms the basis of the following contributions. It allows us to formulate three questions that are of particular interest for applications of the principal-agent approach to the EU. Finally, we summarize the various studies included in this collection.

- Garcia M., "Incidents along the Path: Understanding the Rationale behind the EU-Chile Association Agreement", Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3.
- Genschel P., Kemmerling A., Seils E., "Accelerating Downhill: How the EU Shapes Corporate Tax Competition in the Single Market", Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3.
- Gregoriou A., Kontonikas A., Montagnoli A., "You have full text access to this content Euro Area Inflation Differentials: Unit Roots and Nonlinear Adjustment", Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3. Abstract: This article examines the time-series properties of inflation differentials in 12 economic and monetary union (EMU) countries. The evidence from standard linear unit root tests indicates that inflation differentials are highly persistent in the majority of countries. However, when one allows for the possibility that inflation differentials can be characterized by a nonlinear mean reverting process, one finds evidence of stationarity in all cases. The empirical results suggest that once nonlinearity is accounted for, inflation differentials do not consistently intensify real divergence in the euro area.
- Guisan C., "From the European Coal and Steel Community to Kosovo: Reconciliation and Its Discontents", Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3. Abstract: The purpose of this article is to contribute to the scholarly and public debates on the often-invoked but undetermined European Union reconciliatory identity. First, it articulates an interpretative analysis of the founding of the European Coal and Steel Community (ECSC) and civil society initiatives in post-World War II western Europe, which draws its conceptual framework from Paul Ricoeur and Hannah Arendt's hermeneutics. Second, it discusses whether the reconciliatory practices thus detected are still relevant for countries in conflict on the path to EU membership. Former EU Commission President Jacques Delors and Polish Member of the European Parliament Bronislaw Geremek affirm that this is the case for the Western Balkans. This article explores what this might mean in terms of policies and grass-roots initiatives between Kosovo and Serbia today.
- Hooghe M. & Deschouwer K., "Veto Players and Electoral Reform in Belgium", West European Politics Volume 34, Issue 3, 2011. Abstract: During the past two decades, various attempts have been made to implement changes in the Belgian electoral system. While most of these attempts met with failure, some minor changes were successful. This article considers three cases in depth: demands for the abolition of compulsory voting; the ongoing discussion about splitting the Brussels electoral district according to linguistic lines; and the introduction of an electoral threshold. It demonstrates that legal barriers and veto players are instrumental in explaining the odds that attempts at electoral reform will be successful. Belgium's consociational system does indeed impose the use of supermajorities for some reforms and the in-built obligation of power-sharing grants veto power to major but also to smaller political parties in every language group. The case

studies also demonstrate that political parties often fail to estimate in a reliable manner the consequences of reform.

- Jacobs Kr. & Leyenaar M., "A Conceptual Framework for Major, Minor, and Technical Electoral Reform", West European Politics Volume 34, Issue 3, 2011.
- Jamet J.-F., "The Optimal Assignment of Prerogatives to Different Levels of Government in the EU", Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3.
- Katz R.S., "Democracy as a Cause of Electoral Reform: Jurisprudence and Electoral Change in Canada", West European Politics Volume 34, Issue 3, 2011.
- Le Duc L., "Electoral Reform and Direct Democracy in Canada: When Citizens Become Involved", West European Politics Volume 34, Issue 3, 2011.
- Leblond P., "EU, US and international accounting standards: a delicate balancing act in governing global finance" Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3.
- Leyenaar M., Reuven Y. Hazan, "Reconceptualising Electoral Reform", West European Politics Volume 34, Issue 3, 2011.
- Moumoutzis K., "Still Fashionable Yet Useless? Addressing Problems with Research on the Europeanization of Foreign Policy", Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3. Abstract: The purpose of this article is to address problems with research on the 'Europeanization' of foreign policy. The first section shows that Europeanization defined as a process of incorporation of European Union norms, practices and procedures into the domestic level is more useful than any of the other 'faces' of the concept discussed in the literature. The second section shows that while Europeanization is applicable to the study of foreign policy, the adaptational pressure model is not; that Europeanization should not be identified exclusively with socialization; and that it should be distinguished from 'uploading'. The final section shows how process tracing the observable implications of alternative explanations of foreign policy change for three dimensions of the policy-making process – the definition of the policy problem, the alternatives considered and the manner in which the latter were assessed – makes it possible to establish the causal significance of the EU.
- Mügge D., "The European presence in global financial governance: a principal-agent perspective" Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3.
- Neheider S. & Santos I., "Reframing the EU Budget Decision-Making Process", Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3.
- Niemann A., Huigens J., "The European Union's role in the G8: a principal-agent perspective", Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3. Abstract: This article examines the role of the European Union (EU) in the Group of Eight (G8) framework. We suggest that the EU in the G8 constitutes an unusual form of delegation because the principal-agent (PA) relationship is characterized by considerable degrees of informality and ambiguity. The main argument advanced in this article is that the European Commission, the agent, despite being structurally disadvantaged at the outset, managed to emancipate itself within the G8 over time. This process of agent emancipation has been reinforced, above all, by the flexibility and informality of the G8, the evolving European integration process, and the growing Commission capabilities, standing and entrepreneurship. Although the Commission has managed to move considerably beyond the original PA design intended by the principals, member states' incentives to rely on the Commission also increased over time. We argue that the Commission itself was able to manipulate these incentives, which is most evident in the sub-case of the Commission's

successful quest for attaining the Western aid co-ordination mandate for Central and Eastern Europe.

- Nikolenyi C., "When Electoral Reform Fails: The Stability of Proportional Representation in Post-Communist Democracies", West European Politics Volume 34, Issue 3, 2011. Abstract: This article examines the failure of three attempts to replace proportional representation with a majoritarian alternative in post-communist Eastern Europe: Slovenia in 1996; the Czech Republic in 2000; and Romania in 2008. The central argument of the article is that majoritarian electoral reform is both incompatible with and prevented by the institutions of consensus democracy. The constitutional design of consensus democracy creates multiple veto points and veto players that limit major policy and legislative change, such as electoral reform. As such, they also provide for self-enforcing stability in the electoral system by making it very difficult for political actors to build a winning coalition to reform it.
- Norris P., "Cultural Explanations of Electoral Reform: A Policy Cycle Model", West European Politics Volume 34, Issue 3, 2011. Abstract: Electoral reform is largely regarded as an elite-level issue, dominated by partisan interests, where citizens are usually marginalised and powerless. This perspective may help to explain what specific reforms are enacted, but it lacks the capacity to account for when and why successful reforms are raised on the policy agenda. The first section of this article presents a general policy cycle model identifying multiple actors in the process of electoral change. It tests the proposition that political culture – notably citizen dissatisfaction with regime legitimacy – heightens the salience of institutional reform. The following section summarises the research design testing this proposition. Results are then presented. The evidence demonstrates that democratic aspirations are a strong, significant and robust predictor of the occurrence of subsequent electoral reforms. The conclusion considers the implications of these findings, both for theories concerning regime legitimacy, as well as for revising standard accounts of processes of institutional change.
- Pilet J.-B. & Bol D., "Party Preferences and Electoral Reform: How Time in Government Affects the Likelihood of Supporting Electoral Change", West European Politics Volume 34, Issue 3, 2011. Abstract: Most of the literature asserts that political parties rationally define their preference for electoral reform with respect to their possible gains and the balance of power between and within parties. Other scholars moderate this rationality, underlining the role of the uncertainty inherent to any change in the electoral system. This article shows how risk and expected gains interact. Through an analysis of the preferences of 84 parties in 13 different electoral reform debates, it shows that risk impedes parties from supporting even advantageous change. However, it also points out that not all parties are equally sensitive to risk. Parties that are dissatisfied with the current system are more willing to favour a reform from which they expect gains. In other words, dissatisfaction makes parties more seat-maximising.
- Poletti A., "World Trade Organization judicialization and preference convergence in EU trade policy: making the agent's life easier", Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3. Abstract: Some feared that judicialization in the World Trade Organization (WTO) would decrease WTO members' propensity to support multilateral trade liberalization. Yet, in 2001 WTO members launched a new round of multilateral trade negotiations, fervently supported by the European Union (EU) despite the influence of domestic protectionist forces. This contribution offers an explanation of why

judicialization elicited increased convergence of policy preferences between a liberalizing agent (Commission) and multiple principals (economic interests). I identify three judicialization-led rationales for this: the empowerment of exporters relative to protectionist forces; the enhanced attractiveness of the WTO as an institutional location for international regulatory standards; and the strengthening of incentives to engage positively in negotiations to offset the likely costs of adverse panel rulings. I show the plausibility of this argument through an empirical analysis of EU politics in three negotiation areas in the Doha Round: services; agriculture; and the 'Singapore issues'.

- Quittkat C., “**The European Commission's Online Consultations: A Success Story?**”, Journal of Common Market Studies, Vol. 49, Issue 3. Abstract: Although depicted as an instrument oriented towards improving European governance as well as the democratic quality of European decision-making, the application of online consultations (OC) by the European Commission is accompanied by scepticism about their actual use. Based on a large-N, quantitative analysis, this article examines the application of and participation patterns in OC. With regard to the most relevant indicators applied in the study – openness, transparency and inclusiveness – the analysis reveals rather mixed results: while OC enhance the involvement of interested parties and formally offer the possibility to give qualitative input, at present, OC are far from being inclusive, nor is their practice transparent.
- Rahat G. & Hazan R. Y., “**The Barriers to Electoral System Reform: A Synthesis of Alternative Approaches**”, West European Politics Volume 34, Issue 3, 2011,
- Renwick A., “**Electoral Reform in Europe since 1945**”, West European Politics Volume 34, Issue 3, 2011, Abstract: This article surveys and analyses democratic electoral reform in Europe since 1945 in order to pursue three issues. First, it seeks understanding of the processes through which electoral systems change. Second, it asks how the incidence of these processes varies over context and time. Third, it investigates whether there are relationships between the nature of the processes through which electoral system change occurs and the electoral reforms that are thereby adopted. The analysis suggests, most importantly, that electoral system changes occur via multiple contrasting processes, that there is a tendency towards increasing impact of mass opinion upon these changes, and that this is beginning to generate a trend towards greater personalisation in the electoral systems adopted. These findings are, however, preliminary; the article is intended to encourage further discussion and research.

Το **Ίδρυμα Γεωργίου και Βικτωρίας Καρέλια** προκηρύσσει πρόγραμμα χορηγήσεως υποτροφιών, για μεταπτυχιακές σπουδές (πτυχία Masters και Διδακτορικό) σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της Ελλάδος και Πανεπιστημιακά Ιδρύματα του εξωτερικού.

Το **Ίδρυμα Γεωργίου και Βικτωρίας Καρέλια** προκηρύσσει πρόγραμμα χορηγήσεως υποτροφιών, για μεταπτυχιακές σπουδές (πτυχία Masters και Διδακτορικό) σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της Ελλάδος και Πανεπιστημιακά Ιδρύματα του εξωτερικού.

Μεταπτυχιακές Σπουδές στην Ελλάδα

Θα χορηγηθούν επτά (7) υποτροφίες, ύψους 5.000,00 ευρώ (πέντε χιλιάδων ευρώ) εκάστη, για σπουδές στους κλάδους:

1. Οικονομική και Περιφερειακή Ανάπτυξη, 2. Ναυτιλιακές Σπουδές, 3. Διοίκηση Επιχειρήσεων, 4. Δημόσια Διοίκηση, 5. Περιβάλλον και Ανάπτυξη, 6. Αγροτική Οικονομία.

Μεταπτυχιακές Σπουδές στο Εξωτερικό

Θα χορηγηθούν επτά (7) υποτροφίες, ύψους 20.000,00 ευρώ (είκοσι χιλιάδων ευρώ) εκάστη, για σπουδές στους κλάδους: 1. Regional Economics and Development, 2. Industrial Economics, 3. Shipping, Trade and Finance, 4. Business Administration, 5. Public Administration, 6. Environmental Economics, 7. Agricultural Economics.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΕΩΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΑΙΤΗΣΕΩΝ 10/06/2011

Για περισσότερες πληροφορίες οι ενδιαφερόμενοι καλούνται να επικοινωνήσουν με τα γραφεία του Ίδρυματος, Βασ. Αμαλίας 32, 4ος όροφος, τηλ.: 210-3318074, Fax: 210-3318075, ή να επισκεφθούν την ιστοσελίδα: <http://www.kareliafoundation.org.gr>

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

- 27-29/5/2011: Το Ινστιτούτο Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Καραμανλής και το Πρόγραμμα IDEAS για τις Διεθνείς Σχέσεις των Βαλκανίων του London School of Economics (LSE) διοργανώνουν διεθνές συνέδριο με θέμα «**Τα Βαλκάνια στον Ψυχρό Πόλεμο**», Αθήνα.
- 16/5/2011: Ο τομέας Ψυχολογίας του Τμήματος ΦΠΨ και το Εργαστήριο Μελέτης της Μετανάστευσης και Διασποράς (Ε.Μ.ΜΕ.ΔΙΑ.) του Τμήματος ΠΕΔΔ διοργανώνουν ημερίδα με θέμα «**Δείκτες ένταξης των μεταναστών στην Ελλάδα**». Συμμετέχοντες: Ζωγραφάκης Στ. (Επ. Καθηγητής, Τμήμα Αγροτικής Οικονομίας, Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών), Κόντης Α. (Αν. Καθηγητής, Διευθυντής ΕΜΜΕΔΙΑ), Διευθυντής Τομέα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών, Τμήμα ΠΕΔΔ), Λαμπρόπουλος Α. (Υπ. Διδάκτωρ, Τμήμα ΠΕΔΔ, ΕΚΠΑ), Μάρκου Γ. (Καθηγητής, Τμήμα ΦΠΨ, ΕΚΠΑ), Μητράκος Θ. (Ερευνητής, Διεύθυνση Μελετών, Τράπεζα της Ελλάδος, ΣΕΠ ΕΑΠ), Μπαλούρδος Δ. (Αν. Διευθυντής Ινστιτούτου Κοινωνικής Πολιτικής, Ερευνητής Α', ΕΚΚΕ), Μπεζεβέγκης Η. (Καθηγητής, Διευθυντής Τομέα Ψυχολογίας, Τμήμα ΦΠΨ, ΕΚΠΑ), Νταλάρα Α. (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης), Ντάλλα Μαρίνα (Διδάσκουσα Π.Δ. 407/80, Τμήμα ΦΠΨ), Παπαβλασόπουλος Ε. (Λέκτορας, Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης, Πανεπιστήμιο Κρήτης), Παπαστυλιανού Α. (Καθηγήτρια, Τμήμα Κοινωνικής Διοίκησης, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης), Παυλόπουλος Β. (Επ. Καθηγητής, Τμήμα ΦΠΨ, ΕΚΠΑ), Πελεγρίνης Θ. (Καθηγητής, Πρύτανης Πανεπιστημίου Αθηνών), Σαγιάς Ι. (Επ. Καθηγητής, Σχολή Αγρονόμων, Τοπογράφων Μηχανικών, Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο, Σαμπατάκου Ε.-Α. (Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών), Τάκης Α. (Γενικός Γραμματέας Πληθυσμού και Κοινωνικής Συνοχής, Υπουργείο Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Επ. Καθηγητής, Νομική Σχολή, ΑΠΘ), Υφαντόπουλος Ι. (Καθηγητής, Τμήμα ΠΕΔΔ), Χριστόπουλος Δ. (Επ. Καθηγητής, Τμήμα Οικονομικής και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Πρόεδρος Ε.Ε.Δ.Α.),
- 7/4/2011: Το Ελληνικό Ίδρυμα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ), διοργάνωσε εκδήλωση με θέμα: «**Κρίση νομιμοποίησης κράτους και θεσμών**».

Ομιλητές: Α. Δοξιάδης, συγγραφέας, Σ. Ράμφορ, συγγραφέας, Χ. Τσούκας, Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Κύπρου και Warwick University, Αθήνα, www.eliamer.gr

- 8/4/2011: Ο Τομέας Γλωσσολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής και το Εργαστήριο Εφαρμοσμένης Γλωσσολογίας & Διδακτικής της Νέας Ελληνικής Γλώσσας του Πανεπιστημίου Αθηνών, διοργάνωσαν διάλεξη με ομιλητή τον Wolfgang U. Dressler, Ομότιμο Καθηγητή Γλωσσολογίας του Πανεπιστημίου της Βιέννης και μέλος της Αυστριακής Ακαδημίας Επιστημών, θα δώσει διάλεξη με θέμα: «**Markedness, frequency and age of acquisition in morphology**», Αθήνα, <http://www.interel.uoa.gr>
- 12/4/2011: Το Ίδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών σε συνεργασία με το Κέντρο Δικανικών Μελετών, διοργάνωσε Ημερίδα με θέμα: «**Η Ελληνική Κρίση-Για μια Νέα Θεσμική Μεταπολίτευση, Επιστημονικοί Προβληματισμοί**», Αθήνα.
- 12/4/2011: Το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το Κέντρο Δικανικών Μελετών, και το Ίδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών Επιστημονική Ημερίδα διοργάνωσε με θέμα: «**Η Ελληνική κρίση. Για μια Νέα Θεσμική μεταπολίτευση**», Αθήνα.
- 12/4/2011: Το ΙΔΟΣ, διοργάνωσε Ημερίδα με θέμα «**Στρατηγικοί Διαμετακομιστές: Το ενεργειακό τρίγωνο Ρωσίας-Ουκρανίας-ΕΕ και η ελληνική πολιτική των αγωγών φυσικού αερίου**», Αθήνα. Ομιλητές: Χ. Φώλιας, τ. Υπουργός Ανάπτυξης & Πρόεδρος του Ελληνο-Αραβικού Επιμελητηρίου, Χ. Γιαλλουρίδης, Καθηγητής, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Δρ. Μ. Μυριάνθης, τ. Γενικός Διευθυντής Ελληνικών Πετρελαίων, Κ. Σταμπολής, Αντιπρόεδρος & Γενικός Διευθυντής του Ινστιτούτου Ενέργειας Νοτιοανατολικής Ευρώπης (I.E.N.E.), Κ. Υφαντής, Αναπληρωτής Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Αθηνών, Δρ Θ. Τσακίρης, Επικεφαλής Παρατηρητηρίου Ευρωπαϊκής Ενεργειακής Πολιτικής, ΕΚΕΜ, Αθήνα, www.idos.gr
- 12/4/2011: Το Ελληνικό Ίδρυμα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ) στο πλαίσιο της επίσκεψης του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, κ. Herman Van Rompuy στην Ελλάδα, διοργάνωσε εκδήλωση με ομιλητή τον κ. Rompuy, με θέμα: «**Ελλάδα και Ευρώπη: Κτίζοντας το Μέλλον σε Δύσκολους Καιρούς**» Αθήνα, www.eliamer.gr
- 19/4/2011: Το Ελληνικό Ίδρυμα Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ), διοργάνωσε εκδήλωση με θέμα: «**Η έννοια της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ) και η ελληνική εξωτερική πολιτική**». Ομιλητές: Χ. Ροζάκης (Ομότιμος Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Αθηνών), Γ. Βαληνάκης (Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών), Α. Συρίγος (Επίκουρος Καθηγητής, Πάντειο Πανεπιστήμιο). Τη συζήτηση συντόνισε ο Δρ. Θάνος Ντόκος, Γενικός Διευθυντής ΕΛΙΑΜΕΠ, Αθήνα, www.eliamer.gr.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΕΙΜΕΝΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΕΕΠ

1. ΕΚΔΟΣΕΙΣ

- Ανδρέου, Γιώργος, Συνοχή και διαρθρωτική πολιτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση, Παπαζήσης, Αθήνα 2002.
- Διαμαντικός, Κων/νος - Τριαντόπουλος, Χρήστος, Το Διαδίκτυο στην υπηρεσία της έρευνας, Εκδόσεις Εργαστηρίου Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής, Πανεπιστήμιο Αθηνών, 2006.
- Διαμαντικός, Κωσταντίνος, Θεωρία και πρακτική της αξιολόγησης Προγραμμάτων, δράσεων και πολιτικών, Παπαζήσης, Αθήνα 2007.
- Δούση, Εμμανουέλα, Η κοινοτική περιβάλλοντος και η επίδρασή της στην περίπτωση της Ελλάδας, Παπαζήσης, Αθήνα 2002
- Καζάκος, Πάνος, Αναθεώρηση του συντάγματος και Οικονομία. Δοκίμιο οικονομικής ανάλυσης των συνταγματικών θεσμών, Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2007.
- Καζάκος, Πάνος, Στη Μέση του Δρόμου; Η Ελλάδα και η Πρόκληση της Ανταγωνιστικότητας, Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής, Μεταμεσονύκτιες Εκδόσεις, Αθήνα 2005.
- Κοτσιαρός, Αθανάσιος, "www.ΠολιτικόΙσλάμ.online.tr" Η ηλεκτρονική παρουσία του Τούρκικου πολιτικού Ισλάμ στο διαδίκτυο, Παπαζήσης, Αθήνα 2004.
- Κουτσιαράς, Νίκος, Η Λήψη Αποφάσεων σε μια Οικονομική Ένωση. Υποδείξεις με αφετηρία τη σύγχρονη οικονομική θεωρία της πολιτικής, Παπαζήσης, Αθήνα 2003.
- Κουτσιαράς, Νίκος, Ποιος ελπίζει ή φοβάται τις Βρυξέλλες; Η ρυθμιστική παρέμβαση της Ε.Ε. στις αγορές εργασίας, Παπαζήσης, Αθήνα 2004.
- Μιχαλάκη Σ. & Φιλίνης Κ., «Τι συμβαίνει στο βασίλειο της Δανιμαρκίας. Ευελιξία με ασφάλεια και οι επιδόσεις της αγοράς εργασίας», Παπαζήσης, Αθήνα, 2009.
- Μπότσιου, Κων/να, Μεταξύ ΝΑΤΟ και ΕΟΚ. Η Ευρώπη σε αναζήτηση μιας αμυντικής και πολιτικής ένωσης, 1949-1957, Παπαζήσης, Αθήνα 2002.
- Koutsiaras, Nikos, Understanding Economic and Monetary Union, Institute of European Integration and Policy, Metamesonykties Ekdoseis, Athens 2005.
- Τριαντόπουλος, Χρήστος, Εποπτεία τραπεζικού συστήματος: Η ευρωπαϊκή εμπειρία και το νέο κανονιστικό πλαίσιο, Παπαζήσης, Αθήνα 2008.

2. ΚΕΙΜΕΝΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Α. Μέλη ΔΕΠ και Συνεργάτες από άλλα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα

- Διαμαντόπουλος, Χρήστος, "Διοικητικές αντιλήψεις και Διοικητικά συστήματα: Αγγλοαμερικάνικη και ευρωπαϊκή παράδοση". WP. A01/06, 2006 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-A0106
- Καζάκος, Πάνος, "Ανταγωνιστικότητα, Ανάπτυξη και Απασχόληση. Εθνικές δυνατότητες και προτεραιότητες.", WP. A03/04, 2004 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-A0304
- Καζάκος, Πάνος, "Στη Μέση του Δρόμου; Η Ελλάδα και η Πρόκληση της Ανταγωνιστικότητας", 2005 στο eeep.pspa.uoa.gr/Met.Ekd.pdf
- Κουτσιαράς, Νίκος, "Η στρατηγική της Λισαβόνας και η έκθεση Kok: Μεταξύ οικονομικής σκοπιμότητας και πολιτικής ορθότητας", WP. A02/05, 2005 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-A0205
- Λάβδας, Κώστας - Χρυσόχοου, Δημήτρης, Νέες κατευθύνσεις στη μελέτη της ευρωπαϊκής πολιτείας, WP. A02/06 (2006) στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-A0206
- Μαραβέγιας Ν., «Σε αναζήτηση ευρωπαϊκής στρατηγικής για την ύπαιθρο», WP. A01/08 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-A0108.pdf
- Τζιφάκης, Νικόλαος - Φακιολάς, Ευστάθιος Τ. "Οι επιχειρήσεις ειρήνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα Δυτικά Βαλκάνια", WP. A02/04, 2004 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-A0202
- Ananiadis, Blanca, "From Lisbon to Lisbon: Narratives of Social Europe". UACES 37th Annual Conference and 12th Research Conference, WP. A02/07, 2007 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-A0207
- Attina, Fulvio, Building the Union: an evolutionist interpretation, IEIP-EKEM (Conf.) 09 στο [eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM\(Conf.\)09.pdf](http://eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM(Conf.)09.pdf)
- Bellamy, Richard, New modes of democracy: Can there be EU Democracy without parties or political representation? IEIP-EKEM (Conf.) 08 στο [eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM\(Conf.\)08](http://eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM(Conf.)08)
- Castiglione, Dario, Notes on "The role of political identity in European integration", IEIP-EKEM (Conf.) 07 στο [eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM\(Conf.\)08.pdf](http://eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM(Conf.)08.pdf)
- Diamantopoulos, Christos, "Thoughts on logical positivism, simon's decision theory and the aristotelian teleology", WP. A01/07, 2007 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-A0107
- Kaczynski, Piotr Maciej, "Polish Dilemmas on the New European Union Treaty", Institute of Public Affairs(Warsaw)στο eeep.pspa.uoa.gr/IPA.pdf.
- Kassimatis, George, Common cultural roots - The cornerstone of the European Union IEIP-EKEM (Conf.) 05, στο [eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM\(Conf.\)05.pdf](http://eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM(Conf.)05.pdf)
- Kazakos, Panos, After the Constitutional Debacle: What way ahead for the Union?, IEIP-EKEM (Conf.) 10, στο [eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM\(Conf.\)10.pdf](http://eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM(Conf.)10.pdf)
- Kazakos, Panos, Europeanisation, Public Goals and Group Interests: Convergence Policy in Greece, 1990-2003 στο eeep.pspa.uoa.gr/WEP.pdf
- Kazakos, Panos, Scenarios for the future of Europe, WP. A01/05, 2005 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-A0105
- Koutsiaras, Nikos - Andreou, George, Small can be beautiful: The EU budget - and the financial perspectives for 2007-2013, WP. A01/04, 2004 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-A0104

- **Manitakis, Antonis**, *The impasses in constitutionalising the EU and the perspective of moving from the shared sovereignty of states to "condominium" of peoples*, IEIP-EKEM (Conf.) 02 στο [eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM \(Conf.\) 02](http://eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM (Conf.) 02)
- **Pagoulatos, George**, *Deepening vs Widening: Revisiting the dilemma*, IEIP-EKEM (Conf.) 06 στο [eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM \(Conf.\) 06.pdf](http://eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM (Conf.) 06.pdf)
- **Papadopoulou, Lina**, *Lost in "translation" or, how political visions IEIP-EKEM (Conf.) 04: regarding the future of Europe are "translated" into constitutional arrangements*
- **Taylor, Paul**, *The State of European Integration: a view on the present and future perspective*, IEIP-EKEM (Conf.) 01 στο [eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM \(Conf.\) 01](http://eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM (Conf.) 01)
- **Trechsel, Alexander**, *The Swiss model: a bonanza for EU studies*, IEIP-EKEM (Conf.) 03, [eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM \(Conf.\) 03](http://eeep.pspa.uoa.gr/IEIP-EKEM (Conf.) 03)
- **Β. Ερευνητές και Επιστημονικοί Συνεργάτες Ε.Ε.ΕΙ**
- **Δούκας, Γιάννης**, "Η παγκόσμια διατροφική κρίση και η θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης", WP. B01/08:
- **Διαμαντίκος, Κωνσταντίνος - Λαμπρίδης, Παναγιώτης**, "Η Αναζήτηση της Ειρήνης στο Αιγαίο: Μια Συνολική Αποτίμηση της Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης και Ασφάλειας στις Ελληνοτουρκικές Σχέσεις", WP. B08/04 2004 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0804
- **Διαμαντίκος, Κωνσταντίνος**, *Θεωρία και μέθοδοι αξιολόγησης κοινωνικό - οικονομικών παρεμβάσεων*, WP. B05/06, 2006 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0506
- **Μανούζας, Ζήσης**, "Μείωση των ωρών εργασίας: Είναι αποτελεσματικό μέτρο για την αύξηση της απασχόλησης;", WP. B07/04, 2004 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0704
- **Ματσουκά, Κλεοπάτρα**, *Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Προβλήματα, Προοπτικές, Προκλήσεις*, WP. B04/06, 2006 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0406
- **Μπουρίκος, Δημήτρης**, *Ζητήματα κοινωνικοασφαλιστικής μεταρρύθμισης στην Ελλάδα, Επισημάνσεις και προτεινόμενη βιβλιογραφία*, WP. B03/06, 2006 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0306
- **Παπούλιας, Ευάγγελος**, *Διεθνές και Ευρωπαϊκό πλαίσιο της εθνικής πολιτικής μουσείων. Περιπτώσιολογική μελέτη Αρκαδίας*, WP. B01/07, 2006 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0107
- **Σκάλκος, Δημήτρης**, "Από τον Ρεπουμπλικανικό Φιλελευθερισμό στη Δημοκρατία των Ελευθεριών: Μία προσέγγιση ανα-σημασιοδότησης της "φιλελεύθερης σοσιαλδημοκρατίας", WP. B02/07, 2007 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0207
- **Σοφού, Στεργούλα**, "Η Αναπτυξιακή Βοήθεια ως μέσο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Περίπτωση των Δυτικών Βαλκανίων", WP. B06/04, 2004 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0604
- **Τριαντίδης, Αρης**, "Οικονομικές προεκτάσεις της περιφερειακής ολοκλήρωσης στα Βαλκάνια", WP. B05/04, 2004 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0504
- **Andreou, George**, *Regional Policy in Greece Sectoral Case Study The Operational Programme "Competitiveness"*, WP. B01/04, 2004 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0104
- **Choros, Panagiotis**, *Political Conditionality in the European Neighbourhood Policy: The Case of the Southern Mediterranean* WP. B02/05, 2005 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0205
- **Demiri, Eleni - Vlioras, Evangelos**, *The Greek Contribution to CFSP and Civilian Crisis Management*, WP. B02/04, 2004 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0204
- **Frangakis, Nikos - Papayannidis, A.D. - Demiri, Eleni - Vlioras, Evangelos**, *FORNET CFSP Annual Report 2004-Greece*, WP. B03/04, 2004 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0304
- **Kotsiaros, Athanasios**, *The change of the Greek foreign policy strategy towards Turkey: the Greek official political discourse*, WP. B01/06, 2006 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0106
- **Petrelli, Marina - Vallianatou, Anna**, *The medium-small and big member states: willing enough to draw common positions during the European Convention and IGC debate on CFSP and ESDP?*, WP. B02/06, 2006 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0206
- **Triantafyllou, Martha**, *Forecasting conflicts with the use of event data: The Greek-Turkish case of Imia*, WP. B04/04, 2004 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0404
- **Trantidis, Aris**, *Interests, Ideas and Norms: The Strategy of 'Symbiosis' in the European Neighbourhood Policy*, WP. B03/05, 2005 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0305
- **Trinquelle Isabelle**, "La spécificité de la gestion des déchets dans les îles au regard du droit communautaire" στο eeep.pspa.uoa.gr/IsabelleTrinquelle-French.pdf
- **Vallianatou, Anna**, *The Iraq crisis: did the fourth EU-Greek Presidency follow a problem solving approach?*, WP. B01/05, 2005 στο eeep.pspa.uoa.gr/WP-B0105

Κείμενα εργασίας Μονάδα Τουρκίας

- **Kotsiaros, Athanasios**, "Turkish National Elections 2007: Choosing between democracy and authoritarianism", RUT-WP03/07, 2007 στο <http://eeep.pspa.uoa.gr/RUT-WP03.07.pdf>
- **Κοτσαρός, Αθανάσιος** (επ.), «Η Ευρωπαϊκή Κοινή Γνώμη και η Τουρκία: Διαπραγμάτευση ενάντια στη θέληση των ευρωπαίων πολιτών;» RUT-WP02/07, 2007 στο <http://eeep.pspa.uoa.gr/RUT-WP02.07.pdf>
- **Τριαντόπουλος, Χρήστος**, «Τουρκική οικονομία: Το τρένο του 2006 θα εκτροχιαστεί το 2007;», (2007) RUT-WP01/07 στο <http://eeep.pspa.uoa.gr/RUT-WP01.07.pdf>
- **Τσαπακίδης, Χρήστος**, «Οι Ρωσοτουρκικές Σχέσεις στη Μεταψυχροπολεμική Εποχή: Επαναπροσδιορισμός και Νέες Τάσεις», RUT-WP04/07, 2007 στο <http://eeep.pspa.uoa.gr/RUT-WP04.07.pdf>

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Ξενοφώντος 4, 10557, Αθήνα
Τηλ: 210 3215549
Fax :210 3215096
email: info@ekem.gr
URL: www.ekem.gr
ISBN 960-7849-01-9

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ
ΕΝΟΠΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Λιόλου 42-44, 105 60 Αθήνα
Τηλ: 210 3689535
Fax: 210 3240521
e-mail: ecep@pspa.uoa.gr
<http://ecep.pspa.uoa.gr/>